

schampere

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

VAKBONDEN, PASSÉ?

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op papier,
gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes
van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het
academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Pieterjan Schepens
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim
Jan Samijnstraat 11, 9050 Gent

Hoofredacteur

Pieterjan Schepens

Chef Eindredactie

Luna Nys

Coördinator

Elena De Bacquer

Chef Cultuur

Nicky Vandeghinste

Chef Reclame & PR

Timme Craeye

Chef Wetenschap

Daan Van Cauwenberge

Chef Lay-out

Arthur Jacobs

Chef IT

Wout Vierbergen

Redacteurs

Antoon "Straight Edge" Van Ryckeghem, Daan "Punk"
Van Cauwenberge, Daphne "Gabber" Lox, Dries
"Hooligan" Blontrock, Elena "Nerd" De Bacquer, Elise
"Dolle mina" Maes, Ella "Bohémien" Roose, Hanne
"Mod" Thiessen, Iris "Lolita" Pottier, Jan Emilie "Gopnik"
Cordeels, Keanu "Satanisme" Colpaert, Mingtje "Hipster"
Wang, Nathan "Dandy" Laroy, Nathan "Crusty" Pelgrims,
Nicky "Steam Punk" Vandeghinste, Pieterjan "Amish"
Schepens, Thomas "Vaporwave" De Paepe, Vincence
"Hippie" De Gols, Wout "Beatnik" Vierbergen

Medewerkers

Eva "Disco" De Henauw, Pieter-Jan "Rude Boy" Frees

Illustraties

Daan Van Cauwenberge, Nicky Vandeghinste, Yanne
"K-Pop" De Frenne

Foto's

Nathan Pelgrims, Shauni "New Wave" De Gussem,
Thomas De Paepe, Thomas "Neo-victorian" Geuens,
Wout Vierbergen, Hanne Thiessen

Eindredactie

Antoon Van Ryckeghem, Arthur "Blouson Noir" Jacobs,
Daan Van Cauwenberge, Daphne Lox, Dries Blontrock,
Elena De Bacquer, Elise Maes, Ella Roose, Hanne
Thiessen, Jan Emilie Cordeels, Luna "Mod" Nys, Maja
"Goa" Minnaert, Nathan Laroy, Nathan Pelgrims, Nicky
Vandeghinste, Pieter-Jan Frees, Pieterjan Schepens,
Thomas De Paepe, Timme "Straight" Craeye, Vincence
De Gols

Cover

Nathan Pelgrims, Thomas De Paepe

Dit papier wordt niet hergebruikt

door Elena De Bacquer

De waarheid, zeggen ze, is als poëzie. En de meeste mensen haten poëzie. Voor wie *Schamper* met aandacht en gevoel voor precisie leest weet de waarheid echter al een tijdje. "4000 exemplaren op gerecycleerd papier" is eenvoudigweg en vreemd genoeg "4000 exemplaren op papier" geworden. Het is waar. De enige leverancier van gerecycleerd papier in Gent is failliet gegaan. Het is niet duidelijk of het hier dan wel om een dalende markt of een al te altruïstisch beleid ging dat zo eigen is aan eco-fanatici. Onze hoofdredacteur was oorspronkelijk niet van plan dit pijnlijke feitje in onze reeds overvolle

doofpot te stoppen. Ik zou zijn beweegredenen verder ook niet kunnen duiden, want dat laat voornoemde doofpot al zeker niet toe. De pot in kwestie zijn dus die kleine lettertjes bovenaan de colofon, die zo veel meer zeggen door wat zij niet zeggen.

Eigenlijk had u dat ook maar moeten weten. Welke debiel zou denken dat *Schamper* op iets anders dan papier werd gedrukt? Het is niet alsof we niet

naar alternatieven hebben gezocht. We hebben onze criminele niet-duurzame praktijken niet alleen - zoals eerder bewezen - halfhartig proberen verbergen, we hebben ook op andere manieren geprobeerd deze te compenseren. We hebben dozenvol Schampers

gereg van de afvalbak door ze over het lokaal te verspreiden met de belofte er ooit iets mee te doen. We hebben bekertjes en borden gekocht die zijn gemaakt van resten van de maïsindustrie. We hebben onze foiegrasconsumptie serieus terugschroefd. We hebben zelfs besproken een eigen fabriek met gerecycleerd papier te beginnen in

het Gentse, maar helaas was niemand bereid dit offer op het altaar van de duurzaamheid te brengen. Wij nodigen onze lezers uit dit nobel doel op zich te nemen, en ons alvast tot eerste klant te rekenen. Dan kan u ons verpletterend schuldgevoel en slapeloze nachten delen met deze - zo blijkt - verlieslatende industrie. Tot dat moment kan uw ziel en schuldgevoel rusten op www.schamper.ugent.be.

“
We hebben onze
foiegras-
consumptie
serieus
terugschroefd

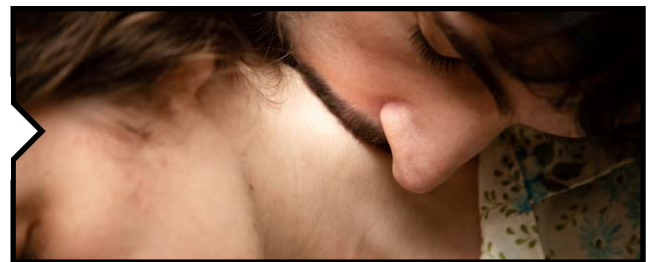
Onderwijs

- 4 Kort & Just UGent Things
- 5 Verenigingenvetes: 12urenloop
- 7 Interview ABVV & ACV
- 10 Column: Tik Tok
- 11 Alternatieve lesmethoden
- 14 Duurzaamheid in het curriculum
- 17 The Schamper Times
- 18 Internationaal: Kenia
- 20 Streek van de week: Tomo No Kai

Wetenschap

- Wetenschapskort 22
- Dr. Schamperstein: Winx Club 23
- Schamperlab: zuigplekken 24
- Artificial Intelligence 26
- 5G 28

Cultuur

- 30 Cultuuragenda
- 31 Poëzie
- 32 Interview met H A S T
- 34 Comic books
- 37 Recensie

Satire

- De Liegende Reporter 38
- Strip & Liegende Stagiair 39

Ik was op zoek naar evidentie, een antwoord op een simpele vraag. Daar had ik niet erg veel voor nodig, en Google helpt maar al te graag. Wat toen nog kuis leek, zonder meer, vertaalde zich snel in hersenzeer. Ik kwam terecht in de verhalen, van menig *flat earth* conformisten. Voor ik goed en wel besepte dat ze mijn tijd vooral verkwistten. De aap kwam uit de mouw, de magie was er af. **Ylusiona** doet het beter, hun show wordt allesbehalve laf. (Magic Show Ylusiona, 9/5).

Als de aarde plat was, dan was Spiderman de eerste, die 'de onderkant' kon zien. Dan zouden regenbogen plat zijn, en nog mooier zijn misschien. Dan zou bij elke overstroming water druppelen langs de rand. En was niet alleen België, maar iedereen in shocktoestand; Dan zou de wetenschap zich buigen over naderend gevaar. Want met zo'n platte schijf als wereld, donder je maar beneden *par hasard*. Je zou wel gek zijn om te zwemmen, laat staan met kajak op een meer. Blijf weg van **ESN goes kayaking**, want eens je valt is het 'weg sfeer'. (ESN Gent goes kayaking, 11/5).

Als de aarde plat was, zou de zon nooit ondergaan. Dan zouden vuurvliegjes zwart zijn en zou sneeuw zelfs niet bestaan. Dan zou het altijd licht en heet zijn, ook in de herfst welteverstaan. Dan zou **kunstnacht**, kunstdag worden en wist niemand van de maan. Dus nu de kunstnacht naar de Krook komt, rep je om ter snelst naar daar. Het zal daar weldra gaan beginnen en dit maar ene nacht in 't jaar. (**Kunstnacht in de Krook**, 12/5).

Als de aarde plat was, werkte gravitatie andersom. Dan zoog het centrum alle wezens, het leven zoals het is: in een kom. Dan was het altijd warm, altijd zon. Onze kans al helemaal mislopen voor een plekje op het **picknickgazon**. (**International student picnic**, 4/5)

Als de aarde plat was, was voorbij de horizon geen praal. Alleen maar duisternis bij Hades, de onderwereldse vandaal. Daar zou je zuipen als een ketter, ad fundums uit de heilige graal. **Bierstriken** is slechts voor de besten en dus allerminst banaal. (**Beerpong toernooi Chemica**, 29/4).

NUUS UGENT HINGEN

De UGent strijkt je plooien glad

door Wout Vierbergen

Sta je op het punt om af te studeren en ben je nog steeds niet zeker of je wel voor dat doctoraat zou gaan? Of zou je solliciteren voor die andere job aan de universiteit? Ben je er anderzijds wel van overtuigd dat je al genoeg broeken gesleten hebt op het meubilair van de UGent en het tijd is om dit vertrouwde stekje te verlaten? We hebben mogelijks hét doorslaggevend argument gevonden om toch de universiteit als werkgever te kiezen: de strijkdienst van de UGent! Elk personeelslid kan namelijk elke dinsdag en donderdag zijn wasgoed deponeren aan een afhaalpunt

en dit enkele dagen later gladgestreken weer komen ophalen. Betalen kan met dienstencheques die fiscaal aftrekbaar zijn en je krijgt er zelfs een gepersonaliseerde wasmand voor! Of het toegestaan is om deze verder te decoreren met stickers naar keuze kunnen we helaas niet garanderen. Aan de hand van het aantal niet werkende links op de webpagina van de strijkdienst kunnen we echter ongeoorloofd concluderen dat dit een niet al te veel gebruikte dienst is en dat professoren ervan genieten om hun strijk zelf te doen.

door Antoon Van Ryckeghem

De Gentse 12urenloop is voor vele studenten zowat het hoogtepunt der sportieve activiteiten. Maar liefst twaalf uur aan een stuk lopen verschillende honderden studenten voor een van de zestien kringen zoveel mogelijk rondjes. Vorig jaar ging VTK met de hoogste prijs lopen, terwijl de twee voorgaande jaren de sporties van HILOK deze prijs kaapten. In 2017 zelfs met maar één rondje meer! Dat de prijzen steeds onder deze twee kringen verdeeld worden, is geen toeval. De talloze archies en burgies zijn strevers op alle vlakken, terwijl de leden van het HILOK logischerwijs allemaal grote sporters zijn.

In de wandelgangen doet dan ook het gerucht over een vete tussen deze twee kringen de ronde. Iets wat de twee kringen zelf uitdrukkelijk relativeren. Het sportteam van de VTK verwoordt het wondermooi: “We willen gewoon altijd winnen. We weten ook wel dat HILOK dé sportkring is, wat de leden extra motiveert om de sporties eens te verslaan. Dit wakkert de competitiviteit aan, maar gaat niet verder dan dit.” Ook aan de andere kant horen we hetzelfde verhaal: “We willen gewoon winnen. Of dat nu van VTK is of van een ander, maakt op zich niet veel uit. Maar net omdat het (de confrontaties in de IFK-finales, *red.*) zo vaak voorkomt, omdat VTK zo sterk is, is die tweestrijd er wel.”

Wie op 29 april gaat kijken zal misschien iets anders zien, maar daar hebben de praesidia een verklaring voor. “De vete

wordt door supporters steeds uitvergroot. We proberen het wel wat in te tomen, maar dat is moeilijk om te reguleren”, horen we bij het HILOK. Ook de VTK’ers bevestigen dit: “We hebben ook aan onze leden laten weten dat het helemaal niet de bedoeling is om met het HILOK te mokken. Het komt erop neer je innerlijke competitiviteit naar boven te halen, niets meer.”

Aangezien de marges elk jaar zo klein zijn, treffen de kringen hun voorbereidingen. Beide organiseren ze looptrainingen en waar het HILOK testmomenten heeft, zorgt de VTK voor snelheidstrainingen. Laatstgenoemde heeft zelfs een strijdplan bedacht. Geen klein strijdplan: naar eigen zeggen een zeer groot strijdplan waar zeer veel werk in gekropen is. Tijdens de 12UL zelf, houdt ook het HILOK alle rondetijden bij. “Als er een tragere ronde in zit stellen we dan voor om even te rusten. Je weet elk jaar dat VTK supersterk zal zijn, dus moeten we er elk jaar het beste uit halen.”

Maar of er nu gewonnen of verloren wordt, nadien wordt er vooral gelachen en gefeest. Na wat vaten in de tent op het Sint-Pietersplein wordt er stevast afgezakt richting de Delta en Twitch, waar de rondjes uit het lijf worden gedronken en gedanst.

INHAALEXAMENS? ZIEK NICE!

#inhaalexamens

ONTDEK.STUVER.BE

Als je de kans kreeg, wat zou jij veranderen?
Al 50 jaar werken studenten mee aan het beleid van de UGent.
Word studentenvertegenwoordiger, denk mee.

The State of the Union(s)

OVER DE TOEKOMST VAN DE VAKBOND, EN DIE VAN JOU

door Ella Roose, Pieterjan Schepens

foto's door Nathan Pelgrims

Vakbonden zijn niet meer zo sexy als vroeger. Wat hebben zij ons, jonge blaadjes, te bieden? En kunnen ze iets doen om van hun donkere imago af te geraken?

Miranda Ulens, federaal secretaris van de socialistische vakbond (ABVV) en **Marc Leemans**, voorzitter van de christelijke vakbond (ACV) decoderen de arbeidsmarkt, berekenen hun imagoschade en trakteren ons op toekomstmuziek.

DE ARBEIDS-WADDE?

Je bent net afgestudeerd en staat met je diploma in de hand aan de poorten van de arbeidsmarkt. Reden tot paniek? “Er zijn een aantal fenomenen zoals de vergrijzing, de lage economische groei en de snel evoluerende technologie. Ook de opkomst van de informele economie en van freelancewerk zorgen ervoor dat het zoeken van werk moeilijker en onzekerder is geworden. Met de populariteit van lowcostmodellen is er bij velen ook een neiging om te besparen op personeel”, aldus Leemans. “Samengevat betekent dat voor jongeren meer onzekerheden en minder kans op een job in een contractuele arbeidsrelatie. Dat betekent echter niet dat je als jongere moet doemdenken. Je moet juist de uitdagingen aangaan!”

Niettemin wijst hij op de gevaren die het verlies van het oude model met zich meebrengen: “Veel jongeren hebben wel een job, maar beschikken niet over sociale bescherming. Vroeger was het parcours als werknemer misschien saaier, maar het was wel zekerder en rechtlijner. Mensen hadden weet van een traject. Nu is die rechtlijnigheid minder gewenst bij werknemers en ook bij werkgevers. Op die manier is rotatie van

werk mogelijk en kunnen werkgevers refreshen wanneer ze willen, met als gevolg dat ze minder investeren in hun werknemers en omgekeerd. Arbeid is meer en meer terug een koopwaar aan het worden, en ook werknemers worden terug koopwaren.”

NIET GETREURD

Toch staan jongeren volgens Miranda Ulens bij het afstuderen niet voor een zwart gat: “Jongeren hebben vandaag een realistischer beeld van de arbeidsmarkt dan vroeger. Ze zijn opgevoed met een meer open blik. Met het risico te veralgemenen, komen mensen ook veel vlugger in contact met nieuwe informatie waardoor ze bewuster zijn en worden van hoe het er op de arbeidsmarkt aan toegaat.”

Ze wijst ook op de variëteit aan opties die zich voor net-afgestudeerden aandienen: “Als je gestudeerd hebt, ligt de wereld voor je open. Dat betekent nog niet dat je de job van je leven onmiddellijk zal vinden. Studenten hebben het voordeel dat ze zich in een enorm gevarieerde arbeidsmarkt bevinden, maar dat brengt ook met zich mee dat de jobkeuze minder afgelijnd is. Bovendien is niet iedereen op zoek naar hetzelfde: sommigen willen nog meer kennis opdoen, anderen willen eerst nog een beetje van de wereld zien, nog anderen willen gewoon een loon om op het einde van de maand de

huur te betalen. Ik heb ondervonden dat het meestal geen zwart-wit verhaal is, maar een van grijsinten.”

ONDERWIJS

Beide kopstukken zijn het erover eens dat het onderwijs niet perfect kan voorbereiden op deze *brave new world*. “Toen ik klein was, had ik nooit het idee dat ik de nummer één van het ABVV wilde worden”, illustreert Ulens. “Ik vind niet dat onderwijs studenten een op een moet voorbereiden op de arbeidsmarkt. Die is vandaag in zo’n snelle ontwikkeling dat je vijf jaar later geen werk meer vindt met je huidige diploma. De taak van het onderwijs is vooral om je geest te ontwikkelen en je blik te verruimen.”

Ook Leemans ontkent dat onderwijs perfect kan voorbereiden op de arbeidsmarkt. "Als student ben je vooral bezig met je eigen studies en heb je bijna geen ruimte om aan de verre toekomst te denken. Op de arbeidsmarkt komen blijft een ontdekking. Als je bijvoorbeeld misbruik ziet, kan je daar op twee manieren op reageren: ofwel ben je een witte merel die zich alleen sterk opstelt, ofwel organiseer je je collectief met andere werknemers. Je merkt hier mooi het contrast tussen de individualistische instelling van de student die zijn of haar examens moet halen enerzijds en de werknemer die zich meer collectief zal moeten openstellen."

De arbeidsmarkt mag niet onbesproken blijven in het onderwijs. Zowel Leemans als Ulens wijzen erop dat vakbonden het onderwijs moeten benutten om jongeren te informeren over de arbeidsmarkt en hun rechten. Ulens benadrukt weliswaar dat vakbonden dit niet alleen kunnen:

“

Het is aan jonge mensen om zich niet mee te slepen in verhaaltjes onder het mom van vrijheid blijheid

"Als we willen dat het onderwijs brede maatschappelijke thema's aansnijdt, kan dat enkel door politieke druk uit te

oefenen op de regering. Ik had graag gehad dat het onderwijs uitlegt hoe onze sociale zekerheid werkt en hoe die tot stand is gekomen. Het is belangrijk dat mensen die werken, weten welke rechten en plichten ze hebben. Het is niet juist dat werknemers afhankelijk zijn van een persoon, hun baas. Je moet buiten de individuele relatie met je baas ook rechten hebben en die kennen."

Leemans treedt hierin bij: "Als werkzoekende kom je dikwijls terecht bij de vakbond. Zelfs als je meteen werk vindt, is het toch belangrijk om na te denken hoe je je positie binnen die job kan

versterken. Hierbij kan de vakbond een handje helpen.”

IMAGOPROBLEEM

Vakbonden worden heel vaak in een negatief daglicht geplaatst. De politieke kleur schrikt af. De horrorverhalen die de media brengen ook. Ondertussen wordt de kloof tussen jongeren en de vakbonden steeds groter.

Leemans bevestigt die problematiek. Volgens hem ligt het individualisme bij jongeren hoger en spelen connotaties zeer sterk mee. “Maar in werkelijkheid is het ACV heel politiekonafhankelijk. Geloof onze woorden niet, kijk naar onze daden: er zijn veel verschillen tussen partijen en vakbonden die dezelfde kleur delen”, aldus Leemans. De vakbonden krijgen in Ulens' ogen de kans niet om in de media te komen met een positief verhaal. “Als onderhandelingen goed aflopen dan heb je weinig tot geen journalisten. En als we actie voeren of er sprake is van conflict, staan alle journalisten voor de deur,” vertelt Ulens. Tekortkomingen toegeven is moeilijk, maar Leemans steekt het niet onder stoelen of banken: “We moeten meer en beter uitleggen. Door de grote individuele tendens is het heel moeilijk om jonge mensen te overtuigen van die nood aan collectieve kracht. Die nood mag je niet onderschatten, want je zal het meestal niet uithouden tot de eindmeet zonder.”

OPLOSSING?

Hoe ze hun imagoprobleem willen oplossen? Volgens Ulens is het duidelijk: “Persoonlijk contact. Met de mensen gaan spreken. Niet louter leunen op pamfletten en advertenties.” De link om jongeren

te bereiken is een uitdaging, maar beide vakbonden hebben een jongerenwerking en bieden jonge mensen voordelen. “We moeten daar nog meer op inzetten om

“

Als vakbonden overbodig worden, dan leven we in een ideale wereld waarin mensen gelijk in het leven staan

die aansluiting opnieuw te maken. Dat is cruciaal om onder andere de begindip tegen te gaan. Er is echter geen wondermiddel, maar we zoeken verder,” aldus een hoopvolle Leemans.

Ulens vertelt dat het ABVV verschillende symbolische acties doet zoals The Fight for Fourteen (een verhoging van het minimumloon naar veertien euro per uur, *red.*) en sterk inzet op sociale media.

Ze wil ook met haar vakbond meer naar scholen en universiteiten trekken. “Ik kan mijn kennis en ervaring delen met jongeren, maar zij zullen de wereld verder moeten uitbouwen. Het is aan jonge mensen om zich niet mee te slepen in verhaaltjes onder het mom van 'vrijheid blijheid', want op jezelf kom je er niet. Het is door collectief overleg en samenwerking dat je langzaam maar zeker vooruit gaat.”

TOEKOMSTMUZIEK

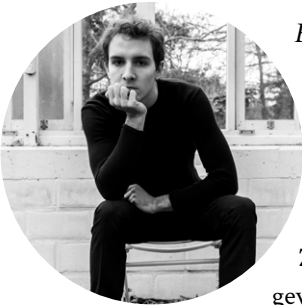
Een wereld waarin vakbonden niet meer bestaan: de nachtmerrie van iedere syndicalist en zo ook van Leemans en Ulens. Allebei hameren ze op de relevantie van hun middenveldorganisaties. Volgens Ulens zullen er altijd vakbondsmensen zijn, op welke manier dan ook. Haar voornaamste doel is niet om de vakbond als huis te beschermen, maar om voor de rechten van mensen te blijven strijden. Leemans vult verder aan: “Als vakbonden overbodig worden, dan leven we in een ideale wereld waarin mensen gelijk in het leven staan. Dat is echter een utopie. Vandaag zitten we eerder in een dystopie waarin sociale onrechtvaardigheid alomtegenwoordig is.”

Leemans verklaart verder waarom vakbonden bestaansredenen hebben: “Vakbonden zijn instrumenten van burgerdemocratie om de samenleving sociaal gelijkjer te maken. Het is fout te denken dat sociale rechten verworven zijn voor altijd. Kijk maar naar de huidige regering!” Van de regering hangt heel veel af volgens Ulens. “Onze speelruimte om dingen te verwezenlijken wordt heel sterk bepaald door de politiek. Snel vooruitgang boeken lukt natuurlijk veel beter met een sociale regering. In het andere geval moeten we actie voeren.”

Tik Tok

door Keanu Colpaert

Eén seconde, twee seconden.

Iemand wist mij ooit te vertellen dat een mens alles tien seconden aankan. Goed, ze had dit nu wel van een tv-serie en ik betwijfel het waarheidsgehalte van die stelling, maar het is me altijd bijgebleven. Zeker omdat ze vond dat je daarna gewoon aan een volgende tien seconden moest beginnen.

Drie seconden, vier seconden.

Nu kan je als lezer wel denken: “Wat een absoluut schijtadvies”, en dat neem ik u niet kwalijk. Niemand kan eeuwig tien seconden blijven toevoegen. Je kan je adem wel tien seconden inhouden, misschien kan je dat zelfs drie reeksjes volhouden, waardoor je aan dertig seconden zit. Natuurlijk weten we allemaal dat je dit realistisch gezien niet eeuwig kan volhouden, want uiteindelijk moet je wel weer naar adem happen. Anders bega je toch wel een zeer unieke manier van zelfmoord.

Vijf seconden, zes seconden.

Toch vind ik het wel een leuke manier van denken en zie ik er wel het nut van in. Ik haal een soort rust uit deze 'tien seconden-legende'. Wanneer ik meen dat ik iets niet aankan - neem bijvoorbeeld een absoluut geestdodende blokperiode - denk ik: “Ik kan zeker tien seconden lang alles aan.” Zo begin ik dan. Uiteindelijk is het ook wel een zeer troostende gedachte dat ik zeker tien seconden lang tot bovenmenselijke prestaties in staat ben. Tien seconden lang ben ik Superman. Als ik de wil zou hebben, zou ik tien seconden lang de wereld kunnen veroveren. Alhoewel, misschien moet ik over dat laatste toch nog eens tien seconden nadenken.

Zeven seconden, acht seconden.

Kijk, ik kamp ook met het vreselijke en eeuwige probleem dat ik alles zo snel mogelijk wil doen. Ik hou mezelf zodanig druk dat ik niet anders kan dan mijn activiteiten erdoor jagen en constant stressen over het volgende stuk werk dat ik moet afronden. Het houdt mijn hoofd weg van de eeuwig storende stemmen die zeggen dat mijn waarde ongeveer rond het absolute vriespunt van

het universum te schatten valt en ik zeer waarschijnlijk ga falen in al mijn ondernemingen. Dan is het toch fijner om te stressen over de volgende taak, want daar komt tenminste wél een einde aan. Jammer genoeg wil dat ook zeggen dat ik meestal geen tien seconden de tijd neem om mijn werk op

een deftige manier te doen, maar eerder een vijftal seconden neem om snel-snel iets in elkaar te flansen. *Cue* (ja, ik smijt graag met theatertermen) de mottige stem in mijn achterhoofd die mij erop wijst dat ik toch wel trotser zou zijn op mijn werk als ik er de tijd voor nam. Het is een soort 'vicieuze 5 seconden-cirkel'.

Negen seconden, tien seconden.

Deze column is eigenlijk wat warrig, dat beseft ik ook. De vrees dat ik er te weinig tijd voor heb genomen zal mij waarschijnlijk nog wel een paar weken bespoken. Dit lyrische pleidooi voor de tien seconden toont hopelijk wel het belang van tijd, hoe kort de duur ook moge zijn. Neem dus even tien seconden voor jezelf, zij het om vervelende stemmen van weerwoord te bieden, of om eventjes op adem te komen van al het blokken. Ik kan het alvast gebruiken.

Eén seconde, twee seconden.

“

Tien seconden lang
ben ik Superman

Activeren, activeren, wie zijn best doet zal het leren

DE TOEKOMST VAN HET ONDERWIJS?

door Elise Maes en Ella Roose

Het onderwijslandschap heeft er een nieuw beestje bij: actief leren. De UGent onderzoekt mogelijkheden om het universiteitsbreed uit te bouwen en zo de werklast tijdens examenperiodes in te perken. Maar wie actiever moet worden, is nog maar de vraag.

Het idee rond het veranderen van de academische kalender is ondertussen gesneuveld, maar dat van de actieve leermethoden lijken niet te wijken. Wat het inhoudt, hoe het ervoor staat en hoe het geïmplementeerd wordt, leggen ACTIVO's **Evi Van Mol** en **Jasper De Cnuydt** ons uit. Zij worden van een kritische noot voorzien door **Ruben Janssens**, bestuurder onderwijs bij de Gentse Studentenraad.

ACTIVO'S EN ALTERNATIVO'S

Actief onderwijs is het tegenovergestelde van passief onderwijs. De traditionele vorm van lesgeven houdt een eenrichtingsverkeer van prof naar student in. Dit resulteert in een passieve vorm van leren. Actief leren vraagt van de student dat hij of zij zich actiever inzet. Dit betreft niet enkel de slaagcijfers, maar ook betrokkenheid. Studenten zijn geen honderden individuetjes in een ruimte meer, maar gaan actief met elkaar en de prof in interactie. Sommige vormen hiervan ben je wellicht al tegengekomen in je lessen, want het bestaat al in zekere mate aan de UGent. Zo heb je de microfoonbal, Mentimeter, presentaties en leerpaden. Maar volgens de ACTIVO's zal het dieper moeten gaan dan dat. Veel zal afhangen van professoren en hun bereidwilligheid om deze onderwijsmethodes te integreren in de lessen. Er moet actief gepeild worden naar wat de studenten opsteken van de lessen. Daarnaast is er ook nog de

competentie van zowel de professor als de student. We mogen eveneens niet vergeten rekening te houden met werklast, infrastructuur, evaluatievormen enzovoort.

JA MAAR WIE GAAT DAT BETALEN?

Ruben Janssens wijst op de verantwoordelijkheid van de lesgevers, die elk voor zich moeten beslissen hoe ze dit willen realiseren. Een obstakel is dat nieuwe lesmethoden een aanpassing van zowel personeel als infrastructuur vergen. Actief leren in een auditorium van 300 studenten wordt moeilijk. De studenten moeten ingedeeld worden in kleinere groepen. Dat vereist allereerst

een andere infrastructuur, maar eveneens veel meer werk voor lesgevers. Zij moeten hun lesmethode omgooien en studenten van een meer individuele begeleiding voorzien. Lesgevers moeten dus zelf ook begeleid worden bij de integratie van actief leren in hun lessen. "Het is niet de bedoeling dat er een uniforme methode gevolgd wordt", aldus de ACTIVO's. "Wat wij doen in onze testfase is samenwerken met professoren uit verschillende richtingen. Dit kan gaan van vakken in de psychologie tot vakken in de exacte wetenschappen. We gaan voor elk vak op zoek naar manieren om actief leren in te calculeren, aangepast aan de vakinhoud."

EVI VAN MOL EN JASPER DE CNUYDT

Nog een probleem volgens de Studentenraad is het veel voorkomen van de multiple choice-examens in sommige opleidingen. Dit is geen goede evaluatiemethode. Het blijkt dat studenten veel oppervlakkiger leren bij meerkeuze-examens dan voor open en mondelinge examens. Er moet dus samengezeten worden met docenten om tot een duurzame, leerrijke oplossing te komen die voor zowel docent als student rendabel is.

EERSTEDUTSSTUDENTEN

Tijdens het jaar zelf worden studenten aan hun lot overgelaten. Sommigen vallen in een zwart gat en studeren niet tot de examens hen recht in de ogen staren. Zeker eerstejaarsstudenten hebben minder weet van wat hen te wachten staat. Dit terwijl er manieren moeten zijn

om studenten voor te bereiden op zowel de examens zelf, als een resultaat dat kan tegenvallen. Van Mol, De Cnuydt en Janssens pleiten voor feedback tijdens het academiejaar, die kansen biedt om studenten op de goede weg te helpen,

“

Opdrachten en groepswerken moeten ter ondersteuning zijn van de leerstof voor de examens, en mogen ze niet in de weg staan

in plaats van dit pas aan te bieden nadat de student gebuisd is. Naast de manier waarop je best leert voor je examens

zijn er ook bezorgdheden over de inzet van projecten en groepsopdrachten om aan actief leren tegemoet te komen. De Gentse Studentenraad wil niet dat de student te zwaar overladen wordt met opdrachten, want dit zou betekenen dat het actief leren aan zijn doelen van werklastvermindering en betere voorbereiding op examens voorbij zou gaan. Opdrachten en groepswerken moeten ter ondersteuning zijn van de leerstof voor de examens, en mogen ze niet in de weg staan. Zo haalt Janssens een voorbeeld uit Zweden aan, waarin projecten geen puur huiswerk zijn, maar in het lessenrooster worden ingepland. Ook moet het nut van sommige projecten in vraag gesteld worden. Twee diepgaande projecten kan voldoende zijn. Het hoeven er geen vijf te zijn en ook moet niet steeds alles gequoteerd worden. Lessen kunnen op

elkaar afgestemd worden, docenten moeten samenzitten, en geïntegreerde projecten op poten zetten die studenten diep laten ingaan op een bepaald thema. Dit vergt dus een grotere en diepere samenwerking van lesgevers.

EUFORISCH VOORUITZICHT

Momenteel zijn er al enkele pilootopleidingen die het voortouw nemen en bepaalde methoden uittesten. In het Technicum worden nieuwe lokalen ingericht met het oog op deze methoden en ook Ufora, de digitale leeromgeving die Minerva zal vervangen, wordt gebruikt als hefboom om een meer dynamische leeromgeving te creëren. Janssens vermeldt ook de lesopnames als aanvullend lesmateriaal, zodat elke student dan op zijn/haar manier de les kan volgen. De ACTIVO's staan hier echter sceptisch tegenover omdat dit uitsteldegedrag zou aanmoedigen. Leerpaden en kennisclips zouden een actievere leer methode zijn, dan drie uur passief naar een

hoorcollege luisteren. Om feedback van studenten te krijgen, wat nu ontbreekt, zullen volgend jaar al vernieuwingen doorgevoerd worden. Ruben Janssens laat ook weten dat deze verandering over een lange tijd zal gaan. De ACTIVO's zijn er nu voor twee jaar, maar het kan mogelijks een generatie duren voordat het hele principe als onderwijssysteem geïntegreerd zal worden.

WE DID IT BEFORE IT WAS COOL

Internationaal gezien worden op vlak van onderwijs problemen aangekaart in verband met diversiteit, slaagkansen, doorstroom en heroriëntatiemogelijkheden. Diversiteit in de zin van diverse studenten, diverse voorkennis, diverse groepen en diverse studierichtingen. Onder die omstandigheden moeten studenten complexe zaken leren, zoals kritisch denken. Dit kan niet zijn dat het enkel via een hoorcollege gebeurt. Daar kan actief leren zijn nut bewijzen! In de literatuur wordt vaak verwezen

naar actieve leermethoden, die meer en meer worden toegepast en ook blijken te werken. Dat is dus geen principe van *the next big thing*, maar is echt een oplossing voor ons verouderd onderwijssysteem.

Ook op vlak van werkdruk werden oplossingen gezocht. Omdat 300 papers verbeteren veel werk met zich meebrengt, proberen we te kijken of er andere manieren zijn om competenties te toetsen. Voor de studenten brengt dit met zich mee dat de werklust tijdens de blok fors vermindert en ze meer werk leveren tijdens het jaar.

"Iets wat vaak terugkomt is de angst voor verlies van kennis. De bedoeling hier is dat kennis nog steeds wordt overgedragen, maar op een meer interactieve en ook diepgaande manier. Dit betekent ook dat een student, opgeleid aan de hand van actieve leermethoden, voor de rest van zijn/haar leven kennis zal vergaren op deze manier", vertellen de ACTIVO's.

ADVERTENTIE

Ga je met de fiets van de les naar het station Gent-Sint-Pieters?

Vind hier een overzicht van alle fietsenstallingen in de stationsbuurt

Nieuw: ondergrondse stalling Koningin Mathildeplein met 1.762 extra plaatsen

project
Gent Sint-Pieters

www.projectgentsintpieters.be

ProjectgentsintpietersPGSP

Opgelet: Fietsen mogen max. 3 weken gestald staan aan het station. Vakantie of examens? Laat je fiets op de campus of op kot.

Duurzaamheid? Wat moeten we kennen voor het examen?

door Antoon Van Ryckeghem, Daphne Lox, Mingtje Wang en Hanne Thiessen

“Het is niet de bedoeling om van elke student een groene student te maken, wel dat ze er over nadenken”. Onze alma mater vindt dat duurzaamheid geïntegreerd moet worden in het curriculum. De pilootprojecten handelswetenschappen en werktuigkunde-elektrotechniek zijn een startschot voor de UGent, maar de complexiteit mag niet onderschat worden.

Geen dag gaat voorbij zonder dat je met een vorm van duurzaamheidsdenken in aanraking komt. Of het nu over openbaar vervoer of herbruikbare bekertjes gaat, er is geen ontkomen aan. Dat beseft ook onze universiteit al in 1995. Vijf jaar voor de eeuwwisseling werd het **Centrum voor Duurzame Ontwikkeling** (CDO) opgericht. Het CDO is een onderzoeksgroep met mensen uit verschillende faculteiten die samenwerken rond het duurzaamheidsvraagstuk. In den beginne zonder staf, maar het is ondertussen geëvolueerd naar een volwaardige onderzoeksgroep die ook met eigen werknemers opereert.

Maar hoe ziet het CDO duurzaamheid? Voor het duurzaamheidsbegrip vertrekken ze vanuit de Sustainable Development Goals die de Verenigde Naties in 2015 opstelden. Zeventien doelen om een einde te maken aan armoede, onze planeet te beschermen en een menswaardige levensstandaard te verzekeren voor iedereen. Denk bijvoorbeeld aan voedselzekerheid, gendergelijkheid, klimaat en veel meer. Met andere woorden: veel breder dan het klimaat- en milieuvraagstuk waar duurzaamheid vaak toe verengd wordt.

Onze universiteit engageerde zich uitdrukkelijk om duurzame ontwikkeling na te streven. Het onderwijzen van studenten in het duurzaamheidsdenken kon dus niet achterblijven. Zo

groeide het idee om de inhoud van de curricula te verduurzamen. Al is dat niet zo simpel. “Wat we niet willen is dat er een soort vak komt dat in alle opleidingen hetzelfde is”, aldus **Thomas Block**, directeur van het CDO. De bedoeling is om duurzaamheid over verschillende vakken heen aan bod te laten komen.

Maar ook dit kwam met complicaties. Zo zegt ook Brent Bleys, professor in de handelswetenschappen: “We moeten er ook voor zorgen dat niet elke collega begint met de Brundtland-definitie van duurzame ontwikkeling, zodat studenten dat geen vijf keer hoeven te aanhoren. We willen een verhaal kunnen vertellen over verschillende vakken heen. Als je dan ook expliciet linken legt met die vakken, dan gaan studenten een meer consistent verhaal krijgen. In de opleiding handelswetenschappen slagen we hier volgens mij in, maar het is een proces dat continue afstemming vraagt.”

STUDENTEN ZIJN DE TOEKOMST

Enkele jaren geleden ging het CDO op zoek naar enkele opleidingen die een pilootproject voor het integreren van duurzaamheid in de vakken wouden opzetten. De richting handelswetenschappen was een van de eerste pilootprojecten op de universiteit Gent. Bij hen kreeg duurzaamheid in de opleiding een plekje op de bovenste plank. Voortrekker Brent Bleys vertelt

ons waarom hij zich met de faculteit Economie en Bedrijfskunde kandidaat stelde. “Toen de oproep voor pilootprojecten vanuit het CDO kwam, dachten we dat dit het moment was om deze taak op te pikken. Waarom? Deels uit onvrede over mijn eigen opleidingen die ik zelf aan andere instellingen gehad heb. Je kreeg er macro-economie, maar waarom economische groei nodig is, kwam niet aan bod. Maar vooral door het feit dat er binnen de opleiding voldoende bezorgde en gemotiveerde docenten waren die hiermee aan de slag wilden gaan.”

Al houdt duurzaamheid meer in dan het ecologische, ook het sociale aspect komt daar in voor. Bleys: “Welke indicatoren kunnen we gebruiken om te zien of een economie succesvol bijdraagt tot het maatschappelijk welzijn? Het gaat ook over sociaal beleid. In de economie hebben we het kosten-batenanalyse-instrument om projecten te evalueren. Maar hoe moet je kijken naar kosten en baten die gespreid zijn in de tijd? Hoe kijk je naar schaarse milieugoederen die je afruilt? Er zijn heel veel domeinspecifieke punten die je in de verduurzaming van je curricula kan aanbrengen. De studenten zijn tenslotte de economen voor de komende veertig jaar. Het is zeer belangrijk dat onze studenten over deze discussie hebben nagedacht, de consequenties kunnen inschatten.”

“
Je kreeg er
macro-economie,
maar waarom
economische groei
nodig is, kwam
niet aan bod

LEREN KRITISCH BALANCEREN

Meer precies willen de universiteit en Thomas Block de complexiteit van duurzaamheidsvraagstukken - wat *wickedness* genoemd wordt - aan de studenten meegeven. "Studenten die echt geïnteresseerd zijn in die vraagstukken, moeten in staat zijn om met die complexiteit om te gaan. We moeten ze dwingen om met de verschillende logica's, interpretaties en invalshoeken met die kwestie te leren omgaan. Deze zaken kunnen botsen, en dat moeten de studenten kunnen erkennen. We duwen de studenten in zo'n oefening, zodat ze geconfronteerd worden met dat vraagstuk en ze tegelijkertijd de urgentie en de *wickedness* kunnen erkennen. Studenten moeten daarin leren omgaan, leren een balans te zoeken."

Met de steun van het CDO wordt de theorie naar praktijk gebracht. Zo krijgen de studenten handelswetenschappen en introductiedag, gericht op duurzaamheid en de relatie met economie. Ook in enkele plichtvakken is het woord duurzaamheid een veelvuldig terugkerend mantra. Brent Bleys vertelt ons ook hoe het er in zijn lessen macro-economie aan toe gaat: "We gaan vanuit een duurzaamheidsperspectief de noodzaak voor economische groei in vraag gaan stellen. Ik geef gedurende de eerste tien lesweken het handboek, een zeer klassiek handboek. De laatste twee weken voeg ik daar een aantal topics aan toe. Ik vraag bijvoorbeeld aan studenten om in de woordenlijst achteraan te kijken naar klimaatverandering of broeikasgasuitstoot. Dit helemaal komt niet aan bod. We willen de output van onze economie verhogen maar we kijken niet naar de milieu-impact. Voor mij is dit een heel vreemde analyse van wat een economie is. De economie moet ten dienste staan van de maatschappij, dus moet ze milieugrenzen respecteren." Of minder voor de hand liggend in het vak Human

Resource Management: "De collega HR management ziet bijvoorbeeld zaken rond *decent work* en *decent jobs*, er zijn dus zeer veel raakvlakken."

Maar de grootste uitdaging ligt in het verankeren van het duurzaamheidsaspect in de opleiding. Waar dit nu nog van individuen en werkgroepen afhangt, zou dit in de structuur ingebed moeten worden. "Je hebt een werkgroep en dat

“

De bedoeling is om
duurzaamheid over
verschillende vakken heen
aan bod te laten komen.

begint goed. Veel mensen zijn geïnteresseerd en er is veel enthousiasme, maar je weet ook: om dat tien jaar vol te houden, moet je daar op een of andere manier een soort van verankering voor hebben." Zeer praktisch ziet professor Bleys daar een rol voor de Opleidingscommissie in. "Een optie is dat de Opleidingscommissies daar meer aandacht aan zal geven, of daar officieel de taak voor krijgen."

FRIS PARTICIPEERT

Ook FRiS, Facultaire raad van ingenieursstudenten, waagt een sprong in

het diepe. Sinds dit jaar hebben ze een duurzaamheidsteam opgesteld, en stil zitten doen ze niet. Aan de hand van de resultaten van een duurzaamheidsenquête willen ze het bestuur wakker schudden en aantonen dat duurzaamheid leeft onder de studenten. Uit eigen initiatief en met feedback van het CDO lanceerden ze de bevraging bij de ingenieursstudenten, waarbij men niet enkel oog had voor het gedeelte onderwijs, maar ook voor de algemene werking van de faculteit, de infrastructuur en de evenementen die worden georganiseerd. Met de resultaten zal FRiS naar de opleidingscommissies gaan om zo gerichte programmawijzigingen te kunnen bereiken.

Het bestuur wakker schudden is nodig, vindt Fris. "We kijken naar de wereld vanuit de universiteit, maar focussen bijvoorbeeld te veel op het technische. Welke implicaties designs hebben, wordt nauwelijks of niet aangehaald". Een mogelijke manier om de richting te verduurzamen zou kunnen zijn om te verwijzen naar de toepassingen van een techniek en welke effecten deze kan hebben. Zo zouden ze ook duurzaamheid willen integreren door masterproefstudenten kritisch te laten kijken naar het onderzoek dat ze deden en laten beoordelen hoe duurzaam het was.

Studentenvertegenwoordigers heb je in alle soorten en maten, maar één ding hebben ze gemeen: ze proberen er in allerhande commissies, raden en organen over te waken dat de belangen van iedere student behartigd worden. *Quis custodiet ipsos custodes?* Een tweewekelijkse update in het reilen en zeilen van onze stuvers.

ANALYTISCH LEREN

Met het vooruitzicht op het nieuwe leerplatform Ufora, de opvolger van Minerva, wordt ook nagedacht over verdere incorporatie van de nieuwe technologieën die deze tijden te bieden hebben. Learning analytics is een van deze technologieën. Daarbij worden gegevens van studenten en hun context verzameld en geanalyseerd. Het doel hiervan is het leerproces van studenten te begrijpen en te optimaliseren. Op deze manier kan men bijvoorbeeld leerpaden aanpassen aan individuele studenten, afhankelijk van eerdere prestaties in voorgaande stappen. Dit ziet er misschien rooskleurig uit, maar er is (zoals wel vaker bij de mooie nieuwe technologieën) een keerzijde van de medaille. Een grote bezorgdheid onder studenten is de privacy. Het is immers belangrijk dat de ingezamelde data niet zomaar bij iedereen terecht kunnen komen, niet eeuwig bewaard blijven en een concreet doel hebben. Op deze manier kan iedereen maximaal profijt halen uit wat learning analytics ons te bieden heeft.

PENNEN NEER

Laptops open. De Gentse Studentenraad komt met een standpunt over het verplicht gebruik van laptops. Hiermee steunen ze de UGent in de zoektocht naar nieuwe leermethoden. De studentenraad benadrukt de voordelen van het gebruik van laptops. Dit stelt studenten in staat om sneller notitie

“

Je kent het wel: je opent je laptop en plots ben je naar het tweede seizoen aan het kijken

te nemen, en makkelijker digitaal lesmateriaal te bekomen. Aan de andere kant zijn er niet te onderschatten bezwaren. Het zal voor niemand een verbazing zijn dat het gebruik van laptops een extra afleiding inhoudt. Je kent het wel: je opent je laptop om aan je paper te werken en plots ben je naar het tweede seizoen van je favoriete serie aan het kijken. Dit is echter lang niet de enige bezorgdheid. Het verplichten van

laptops zou, wegens de kostprijs, een extra drempel kunnen vormen om aan de universiteit te gaan studeren. Daarbovenop is het ook belangrijk op te merken dat niet alle laptops geschikt zijn om mee te nemen naar de les en niet elke les geschikt is om een laptop te gebruiken. Niet alle gebouwen van de UGent zijn hiervoor geschikt. De tafeltjes zijn zo al te klein om er een cursus, een koffie en een pennenzak op te zetten. Laat staan dat daar nog een laptop bij kan. Het is met de huidige voorziening in de aula's ook onmogelijk om voldoende laptops op te laden. Een ander probleem dat de kop opsteekt zijn examens: tijdens de examens is het voor iedere student belangrijk in een vertrouwde omgeving te werken. Daarom zouden examens op de eigen laptop kunnen gemaakt worden, hetgeen niet altijd even evident is. De Gentse Studentenraad concludeert dat het verplicht gebruik van laptops op universitair niveau waarschijnlijk te grootschalig zal zijn. Ze ziet het eerder als een project op facultair niveau, of op niveau van individuele vakken.

Kenya deze universiteit al?

UITWISSELING MET MOI UNIVERSITY

tekst en foto's door Nicky Vandeghinste

Afgelopen paasvakantie werden connecties gelegd tussen studenten van de Universiteit Gent en studenten van Moi University in Eldoret, een stad in Kenia. Hoe verhouden de contexten zich tegenover elkaar? Een ervaring ten zuiden van de evenaar.

Ons beeld van het onderwijs wordt grotendeels bepaald door de media. We kennen het systeem waarin we ons bevinden, en vanuit films weten we vrij goed hoe het eraan toe gaat in landen zoals de Verenigde Staten of het Verenigd Koninkrijk. Wanneer het op de Afrikaanse landen aankomt, scheppen de media een veel minder duidelijk beeld van hoe het er daar aan toe gaat. Daarom: een verslag van onderwijs in Kenia!

THATCHER MEETS MOI

Tijdens een uitwisseling tussen de UGent en Moi University in Eldoret, Kenia konden studenten de verschillen en gelijkenissen in levende lijve aanschouwen. Deze universiteit werd genoemd naar **Daniel arap Moi**, de tweede president van Kenia. Er werd een rondleiding gegeven op de *main campus*, net buiten de stad. Deze *main campus* is een eiland, mooi afgesloten van de rest van de stad. De verschillende faculteiten hebben hun eigen gebouw, met ertussen een zee van geel gras. Het biedt toch enige luxe dat de wandeling van het gebouw voor *social sciences* naar dat van de *information sciences* een vijftig meter is, in plaats van de tocht van de Universiteitsstraat naar De Sterre. Het gebouw van de *information sciences* bevat overigens een bibliotheek die niet genoemd is naar Moi, maar naar een ander staatshoofd, van een ander land. The Margaret Thatcher University Library is er gekomen na het bezoek van the Iron Lady in 1985. Hoewel de

stichting van de universiteit zelf dateert van na de onafhankelijkheid van Kenia, is ze nog stevig gelinkt aan de voormalige koloniale bezetter.

BRUISEND STUDENTENLEVEN

Het studentenleven is er minstens even bruisend als hoe we het hier kennen. De

verschillende *student societies* zijn niet georganiseerd per richting of faculteit, maar er is een resem aan culturele verenigingen zoals een filmclub en een fotografeervereniging. Twee zaken die we aan de UGent niet kennen, aangezien die tweede een stille dood is gestorven. Daarnaast kent sport een belangrijke rol

in het studentenleven. Er zijn trofeeën-kasten gevuld voor rugbytoernooien, atletiekwedstrijden en andere sportieve verwezenlijkingen.

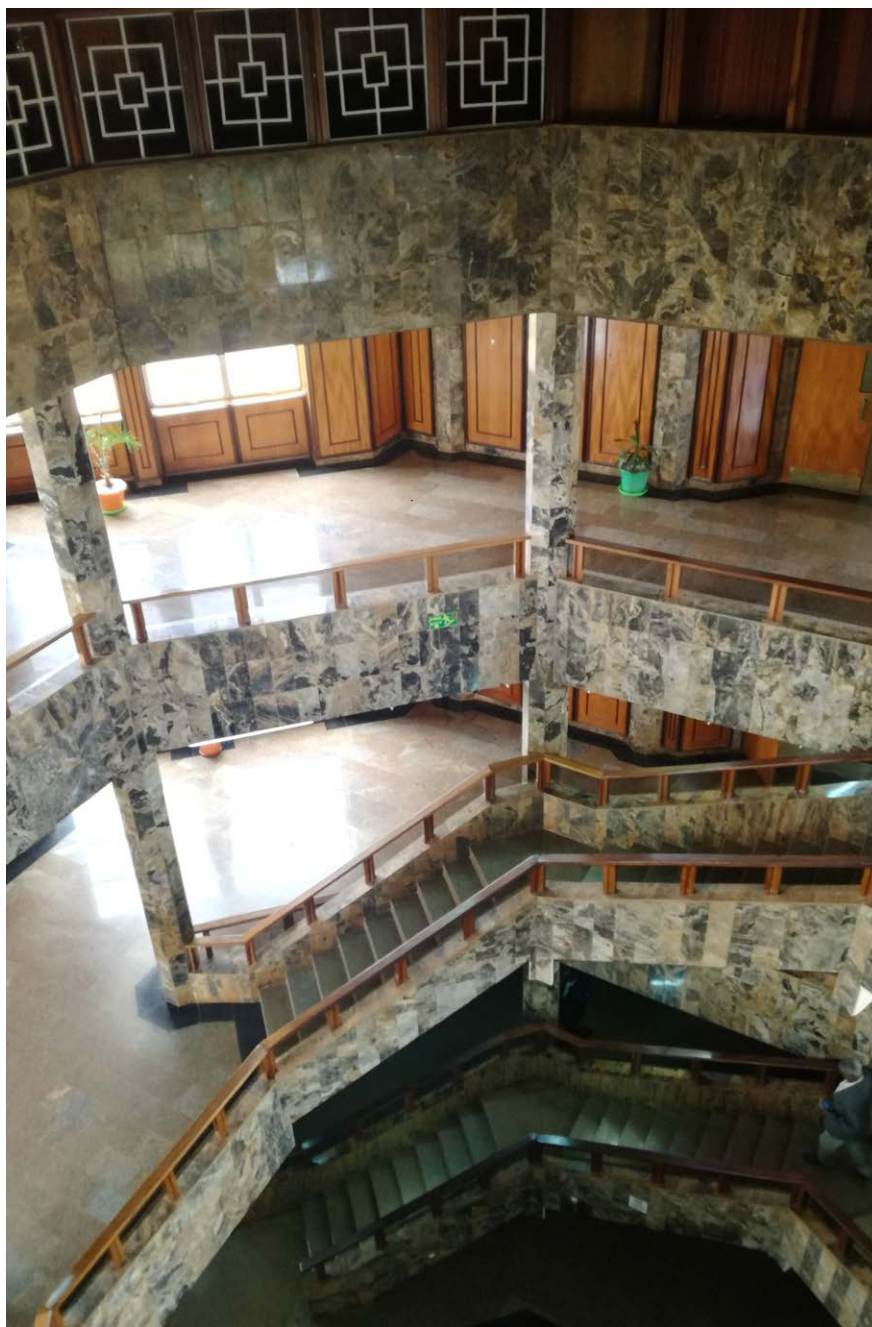
STUVERS OVERAL

Aan de UGent kennen we studentenparticipatie met studentenvertegenwoordigers in de Raad van Bestuur en de Gentse Studentenraad. We polsen naar de stand van het stuverschap aan Moi University bij de vicedecaan van het *department of social sciences*. Zij vertelt ons dat enkele weken geleden de verkiezingen voor *student leaders* hebben plaatsgevonden. Deze zouden ook zetelen in de hoogste organen van de universiteit. Op dat moment liep er een soort van opleiding die hen zou moeten voorbereiden op hun functie. Deze voorbereiding omvat onder andere *public speaking skills* en wordt voorzien door de universiteit zelf. Een student, die - toegegeven - op dat moment nog binnen gehoorsafstand van de vicedecaan staat, vertelt ons dat velen op deze studentenvertegenwoordigers stemmen en dat, als zij problemen aankaarten, het universiteitsbestuur daar vrij snel op inspelt.

Een tweede student weet ons te vertellen dat *student leaders* het maar al te vaak ver schoppen in de politieke wereld. Ze zullen er wellicht niet dezelfde opvattingen hebben als sommige studentenvertegenwoordigers die dat bij ons doen. Er werd ons door een andere student echter ook verteld dat de studentenvertegenwoordigers die opkomen voor de verkiezingen op voorhand worden geselecteerd door het universiteitsbestuur. Er is dus weinig keuze voorhanden.

RETOURTJE VAN DE UNIVERSITEIT

Enkele dagen later wordt er verder gepraat met lokale bewoners over school-

gaande kinderen. Na een kerkbezoek op palmzondag vertelt een medekerkganger ons dat velen van het dorp hun kinderen zien vertrekken naar de universiteit met hoop op een betere toekomst. Maar na enkele jaren keren ze terug na een zoektocht naar werk, om uiteindelijk toch opnieuw op de familieboerderij te komen werken. Niet iedereen vindt de weg naar de universiteit, en toch zitten

diegenen met een diploma nog niet gebeiteld voor een glorieuze toekomst. Eén ding verandert nooit: de informaticastudenten waarmee we spraken maakten zich absoluut geen zorgen over hun toekomst na afstuderen.

STREEK VAN DE WEEK

tekst en foto door Nathan Pelgrims

Elke streek heeft zo zijn bijzonderheden. In Ieper gooien ze katten van de toren, in Geraardsbergen eten ze matten-taarten en Aalst is doordrenkt met marginaliteit. Wij schotelen elke editie de meest prominente clichés aan een regionale club voor en zien hoe zij die verteren.

Jullie zijn op zich geen streekclub. Voor wie zijn jullie wel?

Jordy: "Wij zijn de studentenclub voor de japanologie. Daarnaast staan wij ook open voor de Japanse uitwisselingsstudenten en voor alle vrienden en mensen met een interesse in Japan."

Wat betekent jullie naam?

Jordy: "Tomo no kai betekent eigenlijk gewoon zoveel als 'vriendengroep'. Tomo betekent vriend, kai groep of gezelschap."

Dus dat zijn jullie?

Jordy: "Ja."

Hoe begint dat, zo'n fascinatie voor Japan?

Kevin: "Veel mensen beginnen bij anime; de stereotype japanologiestudent dus. Meestal blijven ze niet lang in de richting omdat ze niet echt de intentie hebben om Japans te leren en over de cultuur te leren, zij doen het omdat ze

anime leuk vinden. Daar zijn we ook meteen vanaf."

Jordy: "Uiteindelijk is anime wel een van de makkelijkste manieren om als Belg in contact te komen met Japans."

Wat zijn zo nog stereotypen rond japanologiestudenten en Japan-liefhebbers?

Kevin: "Asociaal of sociaal incapabel."

Jordy: "Het buitenbeetje, zou ik eerder zeggen. Nog zo'n stereotype: als je op de Blandijn mensen met felgekleurd haar ziet, dan is dat een japanoloog."

Kloppen die stereotypen?

Jordy: "Vaak (lacht)."

Wat zijn stereotypen over Japan volgens jullie?

Kevin: "Je hoort vaak van mensen dat Japanners xenofobisch zijn, maar ze weten gewoon niet wie je bent, wat je cultuur is, en daarom doen ze soms wat racistisch. Ze zijn eerder leergierig dan xenofobisch in mijn ogen."

Spreken jullie Japans onder elkaar?

Kevin: "Ik doe heel hard mijn best om dat te doen, maar mijn medestudenten schamen zich vaak voor hun niveau, zoals dat gaat wanneer je een nieuwe taal leert. Dat terwijl spreken de enige manier

Tomo No Kai

is om beter te worden in een nieuwe taal.”

Jordy: “Ik doe het onderling met vrienden wel. Kleine woordjes, kleine zinnnetjes. Maar als je kijkt naar de eerste- of tweedejaars die proberen onderling te praten denk je: ‘Please no.’ Wacht nog even.”

Waarom is er een club nodig voor de Japanliefhebbers?

Jordy: “Er zijn veel Japanse zaken die wij in onze activiteiten kunnen verwerken. Op filmavonden kijken we naar Japanse films. We houden wel eens een wafelbak, en dan doen we matcha, dus groene thee-poeder, in het beslag. We steken er altijd een kleine Japanse *touch* in.”

Kevin: “Het is wel zo dat er vaak een gedeelde persoonlijkheid is bij mensen die japanologie studeren. Ze zijn kalmer, rustiger. Ze zijn niet geïnteresseerd in cantussen. Wij hebben andere dingen. Echte cantussen of een doop, daar doen we gewoon niet aan.”

Jordy: “We werken niet met lintjes of van die elitaire toestanden. De naam zegt het zelf: we zijn een vriendengroep, geen studentenvereniging zoals de rest.”

Kevin: “Mensen die een doop hebben doorstaan, voelen zich

sowieso een beetje boven de rest. De enige reden waarom wij lintjes dragen op onze activiteiten is om een aanspreekpunt te hebben.”

Hoe staan jullie bekend bij de andere verenigingen?

Kevin: “Als de buitenbeentjes, hé.”

Jordy: “Uiteindelijk doen wij altijd ons eigen ding. Andere verenigingen doen vooral aan sportevenementen en cantussen. Naar sport is er geen vraag bij ons, naar cantussen ook niet. Dus uiteindelijk, hoe we het ook willen doen, samenwerken zit er voor ons niet zozeer in.”

Kevin: “De meerderheid blijft dan liever thuis en leest manga’s.”

Is dat nog zo’n stereotype?

Jordy: “Ja, maar dat hoort wel bij de Blandijn over het algemeen, dat het niet zo’n sportievelingen zijn.”

Wordt Japan ondergewaardeerd?

Kevin: “Vooral gewaardeerd op de verkeerde manier, zou ik zeggen. De echte cultuur is iets wat maar heel weinig mensen kennen.”

Jordy: “Het is niet *underrated*, gewoon op een oppervlakkige manier *overrated*.”

Is dat iets slechts?

Jordy: “Nee, want zij hebben *tour guides* nodig, en wij leren Japans.”

MOONAGE DAYDREAM

Klaar voor seizoen 2 van de *Space Race*? Tijdens de jaren 60 en 70 beconcurrerden de USSR en de VS elkaar in deze heuse race naar de maan. Maar nadat ze er een aantal astronauten op hadden gezet, verloren de grote naties al snel hun interesse in onze satelliet. Nu laait die weer op, want verschillende privébedrijven hebben geld geroken. De recentste poging van zo'n bedrijf - het Israëlische SpaceIL - liep echter faliekant af. Hoewel Israeli's doorgaans

vrij capabel zijn in het nauwkeurig mikken van raketten, mislukte hun poging om de maanlander **Beresheet** veilig te laten, tja, landen. De sonde was gelukkig niet bemand, maar bevatte wel andere voorwerpen die zeer nuttig zijn op de maan, zoals een digitale versie van Genesis - het Bijbelboek, niet de groep -, een Israëlische vlag en kindertekeningen. Premier **Netanyahu** laat de moed in elk geval niet zakken en wil zo snel mogelijk opnieuw proberen.

PAINT IT BLACK

10 april 2019 zal de geschiedenis ingaan als de dag waarop voor het eerst een zwart gat gefotografeerd werd. Daar waren maar liefst acht aan elkaar gekoppelde telescopen voor nodig. Op de foto zelf is een *Ring of Fire* te zien waar zelfs **Johnny Cash** een puntje aan kan zuigen, maar die is eigenlijk niet het zwarte gat zelf, maar een reusachtige hoeveelheid fotonen die door het gat meegezogen worden en zo een soort omgekeerde schaduw creëren. Het zwart gat is met

zijn 100 miljard kilometer doorsnede schijnbaar moeilijk om naast te kijken, maar niets is minder waar. Omdat deze stevige loebas zich op grote afstand van de aarde bevindt, was het een enorm delicate taak om hem te fotograferen. De foto van de omnivoer van het heelal wordt nu al gezien als een keerpunt in de astronomie en lijkt trouwens opvallend sterk op de voorstelling die Einstein ervan gemaakt had.

THE LION SLEEPS TONIGHT

Möchtest du ein Eisbär sein? Vergeet die ijsbeer, de leeuw en ander klein grut. Het allergrootste zogend roofdier dat ooit ons aardoppervlak onveilig maakte, was wellicht de Simbabubwa kutokaafrika, letterlijk vertaald is dat 'de grote leeuw uit Afrika'. Dat klopt echter niet helemaal, want deze gigant wordt niet tot de katachtigen gerekend en is bijgevolg geen leeuw. Hij was twee meter groot en had tanden die tot 20 centimeter

lang konden worden. Zijn beenderen waren al in de jaren 80 opgegraven, maar toen sloeg niemand er acht op. De Amerikaanse onderzoekster **Nancy Stevens** stuitte enkele jaren geleden per toeval op de tanden in een museum in Nairobi, Kenia. Dit lieverdje moet eruit gezien hebben als een mix tussen een hyena en een wolf, en op zijn menu stonden onder andere tijgers. Voor u al bang begint te worden: dit beestje stierf 9 miljoen jaar geleden uit.

Winx Club is een scam

door Hanne Thiessen

illustratie door Daan Van Cauwenberge

DOKTER
SCHAMPERSTEIN

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te schijnen over een prangende maar absurde vraag.

Winx, neem elkaar maar bij de hand. Probeer de kracht te voelen. Hoor de stem van de natuur. Oh, Winx club!

Bij het lezen, of eerder zingen van deze intro, word je vast al helemaal overrompeld door een gevoel van nostalgie. Een normaal meisje dat ontdekt dat ze eigenlijk magische krachten heeft. Ze mag naar een school voor feeën en beleeft geweldige avonturen met haar beste vriendinnen. En dan moeten die supercoole specialisten van de Red Fountain er nog bij komen. Welk zesjarig meisje wil dat nu niet? Op de speelplaats ontstonden er kleine gevechtjes over wie Bloom of Stella mocht spelen, maar uiteindelijk was het nog het belangrijkste wie er welke specialist moest spelen. Nu je een beetje ouder bent, is veel van de magie waarschijnlijk verdwenen. Je begint je vragen te stellen bij bepaalde dingen, bijvoorbeeld bij de vleugels van die Winx. Hoe is het namelijk mogelijk dat die kleine vliedervleugels sterk genoeg zijn om de lichamen van tienermeisjes te dragen?

LIFTCOËFFICIËNT

In mijn onderzoek om deze vraag te beantwoorden, moest ik eerst achterhalen wat voor vleugels die Winx precies hebben. Al snel bleek dat pad onbewandelbaar. Er zijn veel te veel verschillende soorten vlinders en veel te weinig tijd. Vandaar dat ik geopteerd heb voor plan B. Op de geweldige en wetenschappelijk betrouwbare site *Wikipedia* stootte ik op iets dat liftkracht heet. Dit is een kracht die loodrecht inwerkt op bijvoorbeeld een vliegtuig dat op constante hoogte vliegt. Hierbij hoort een formule waarmee er berekend kan worden hoe goed en hoe hoog het vliegtuig kan vliegen. Om die te bereken heb je de luchtdichtheid, luchtsnelheid, vleugeloppervlakte en massa van het opgelifte deel nodig. Het is dan ook meer dan logisch om deze formule toe te passen op veel kleinere oppervlaktes en in een totaal andere context, zoals bijvoorbeeld op de vleugels van een Winx.

Een tweede probleem is dat er geen betrouwbare bron bleek te zijn voor de exacte oppervlakte van feeënvleugels, maar schatten kan ook. De schatting wordt gemaakt op basis van foto's van seizoen 1 en de gemiddelde afmetingen van een vrouw. Hiermee kom je op een oppervlakte van ongeveer 1m^2 ,

wat bijna niets is. Met de rest van de cijfers ga ik jullie niet vervelen. Het enige wat uiteindelijk belangrijk is, is de liftcoëfficiënt. Dat cijfer moet tussen de 0,1 en 1,5 liggen als je wilt dat je toestel (of in dit geval persoon) van de grond komt. Hoe kleiner het getal, hoe minder moeite er moet gedaan worden om van de grond te komen. Als je de formule invult met alle gemiddeldes van de Winx, verkrijg je echter 1,55. Te hoog om deftig te kunnen vliegen, zelfs voor de snelheid waarmee de vleugels fladderen.

EVOLUTIES

Maar niet getreurd, zelf kan ik het ook niet aan om de hele magische schijn rond de heldinnen uit mijn jeugd te laten wegvallen. Er is dus ook nog een andere manier van redeneren. De Winx evolueren namelijk ieder seizoen en bij bijna elke evolutie worden de vleugels net iets groter. In seizoen 3 zijn ze zelfs zo groot dat de liftcoëfficiënt 0,77 wordt. Nu is deze dus wel groot genoeg en geraken onze geliefde Bloom, Stella, Flora, Musa en Tecna wel van de grond. Gelukkig maar, want wie zou er anders die kwaadaardige Trix van Wolkentoren tegenhouden?

SCHAMPERLABOURREGERING

door Pieter-Jan Frees en Daphne Lox

Schamper's survival guide on tsjoezeplekken

Op de universiteit, tussen te veel hormonen, lust naar liefde en iedereen met een hyperactief libido, gaan wij het onmogelijke doen. We schrijven een gids waarmee jij je lusten kan volhouden! Schampers survivalgids *on* zuigplekken. Succes niet gegarandeerd.

Het gaat er ruig aan toe in de oorlog en in de liefde. Er vallen dan ook wel vaker gewonden op de slagvelden der hartstocht dan we vermoeden! Vaak denken we hierbij aan net iets te wilde seks, te harde *spanking* en andere pikante ongevallen. Maar de eerder banale zuigplek wordt vaak vergeten. Deze liefdesbeet wordt door de een met meer trots gedragen dan door de ander, aangezien het een wel zeer onthullend fenomeen is. Twee weken lang kan zoiets je nek sieren, wat de kans groot maakt dat je het voor je ouders in het weekend zult moeten verbergen.

DEED HET PIJN TOEN JE UIT DE HEMEL VIEL?

Even de romantiek aan de kant geschoven, kijken we naar de wetenschappelijke uitleg voor dit marginale verschijnsel. Een zuigplek, wat is dat nou weer? Medisch gezien is een zuigplek, ook wel zuigzoen genoemd, een onderhuidse bloeditstorting, veroorzaakt door te zuigen aan de huid. Hoe prettig. Meer dan een blauwe plek, veroorzaakt door een vreselijk enthousiaste *onenightstand*, vampirisch liefde of sappige *toyboy*, is het niet.

De 'patiënt' kan de pijn of zwelling verminderen met een koud kompres of door het innemen van ontstekingsremmende middelen als Ibuprofen. Omdat niet iedereen standaard een kompres liggen heeft, raden we ook aan om eens in het diepvriesvakje op zoek te gaan naar een alternatief. Ijs maakt dit broze plekje niet enkel kouder, het haalt ook de overvloedige warmte weg. Zo remt de kou

“

Afkoelen met een koude
lepel vlak na het oplopen
van de vlek, doet alle
problemen vaak wegsmelten.

niet alleen de doorbloeding, het zorgt er ook voor dat zwellingen rond krassen op de huid worden tegengegaan. Dat komt natuurlijk van pas. Let wel op: te grote koude kan er op zijn beurt weer voor zorgen dat de huid rood wordt. Zorg daarom dat je een ijskoud kompres om de tien minuten even wegneemt. Er vroeg bij zijn is ook een gouden regel: afkoelen met een koude lepel vlak na het

oplopen van de vlek, doet alle problemen vaak wegsmelten.

LIGT HET AAN MIJ OF IS HET HIER HEET?

Als dit niet werkt, zijn er nog enkele alternatieve, minder officiële behandelingen mogelijk. Zo wordt bijvoorbeeld een warmtebehandeling met een warm kompres ook door velen aangeraden wanneer je al enkele dagen met de vlek rondloopt, omdat dit het genezen zou versnellen.

Een paar eerder bizarre middelen om op de vlek aan te brengen komen ook voor, zoals de binnenkant van een bananenschil, citroensap, tandpasta en je sterkste likeur naar keuze. Elk van deze methodes laat als bonus nog een apart geurtje na, wat uit ervaring de voornaamste oorzaak van zuigplekken tegenhoudt.

MAKE-UP MATTERS

Stel, je hebt een familiefest en een megagrote zuigvlek in je nek. Geen tijd meer voor ijs, warme kompressen of een bananenschil: wat doe je dan? Geef de hoop niet op, make-up is de redding! Er zullen geen vervelende ooms vragen

of je weer een wilde nacht hebt gehad als je met een primer of wat concealer dit gênante plekje wegwerkt. Let hier wel op dat afdekken niet gelijk staat aan wegwerken, want een bleke make-up vlek op de hals is even duidelijk als een blauwe kneuzing. Blenden, of make-up over de volledige nek aanbrengen, is dus aangeraden voor iedereen die deze aanpak probeert. Om de kleur van een zuigvlek te neutraliseren ten opzichte van huidskleur is overigens vaak een eerder groene kleur van make-up nodig.

Ben je niet het soort persoon met een beautykit bij de hand, dan bestaat er nog hét ultieme wapen: de coltrui of *turtleneck*. Dit godsgeschenk van de modewereld komt als geroepen voor velen. Het geeft ook bijna honderd procent garantie op bedekking. Je moet natuurlijk rekening houden met hoe strak je truitje is en hoe goed je kraag bij nekbewegingen aansluit. Op een warme zomerdag kan een luchtig sjaaltje dan ook een logischer middel zijn om een zuigplek te verbergen. Het los dragen van lang haar over de nek kan eveneens hier en daar een verkleuring verbergen,

maar hou in het achterhoofd dat haar allesbehalve constant op dezelfde plaats blijft liggen.

DOODGAAN ZUIGT, MAAR IK OOK

Zuigen, bijten, likken en slikken. We kunnen allemaal wel genieten van wat speelsheid in het liefdesleven, totdat er gewonden vallen. Een zuigplek is gevaarlijker dan je denkt! Er kunnen zich bloedklonters onder je huid vormen

“

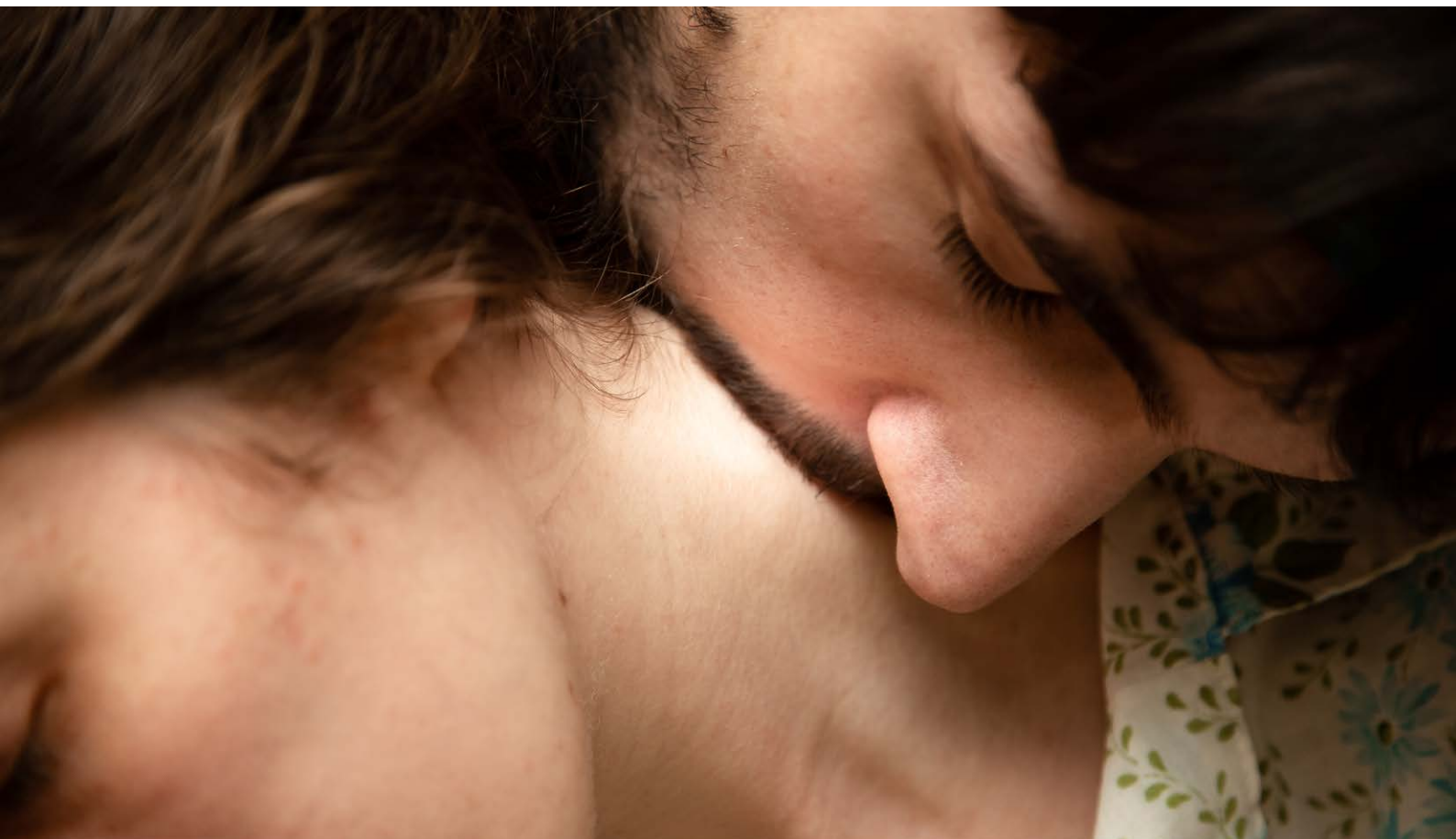
Meer dan een blauwe
plek, veroorzaakt door
een vreselijk enthousiaste
one-nightstand,
vampirisch liefje of sappige
toyboy, is het niet.

en als deze zich verplaatsen, zijn de gevolgen geen lachertje. Zo kunnen ze een verlamming veroorzaken, of zelfs een beroerte krijgen.

Een van de Schamperleden gaf zijn lichaam aan de wetenschap en testte de methodeseigenhandig uit. Uit observaties bleek dat de eerste momenten cruciaal zijn. Aangeraden is een de behandeling met ijszak of ander gerei uit de diepvriesvakjes. Wat je beter niet doet is krabben of de vlek masseren, dit verergert alleen maar de rood- en gevoeligheid. Vergeet de ijszak niet om de tien minuten even weg te halen, anders kan de roodheid juist verhevigen.

Vanaf dag drie bleek de beste methode toch de make-up, coltrui en sjaal te zijn. De manier om make-up aan te brengen is: rode lippenstift aanbrengen op de plek, dit laten intrekken. Daarna breng je een laag concealer aan die je (voorzichtig) blendt. Vervolgens fixeer je het geheel met spray of poeder.

Na een week is het grootste deel van de plek weggedeedemsterd, waardoor het nog makkelijker af te dekken is. Je kan nu ook smoesjes als “ik zat in een wild gevecht”, “ik ben tegen de deur gelopen” of “ik ben van de trap gevallen” gebruiken.

IS ONZE ANGST VOOR ARTIFICIËLE INTELLIGENTIE GEGROND?

Het is misschien niet bij iedereen bekend, maar het is een feit: journalisten haten hun job. Al jaren hopen zij (en wij) het hele gebeuren te automatiseren. Vooruitgang in artificiële intelligentie en de groeiende toegankelijkheid van dergelijke technologieën bieden hoop, maar de vraag blijft onbeantwoord: zijn journalisten overbodig? Tijd voor een test.

Dit verhaal begint op de Schamperredactie, waar we alle digitale Schamperartikels van 2004 tot nu in een tekstbestand gezet hebben. Het bestandje van zo'n 20 megabytes was de 8000 pagina's dikke cursus 'hoe schrijf ik een Schamperartikel' voor de computer. Met deze dataset konden we aan de slag. **Cedric De Boom**, postdoctoraal onderzoeker in machinaal leren, genereerde voor ons het onderstaande artikel en legde een deel van deze magie uit. Wij vatten samen.

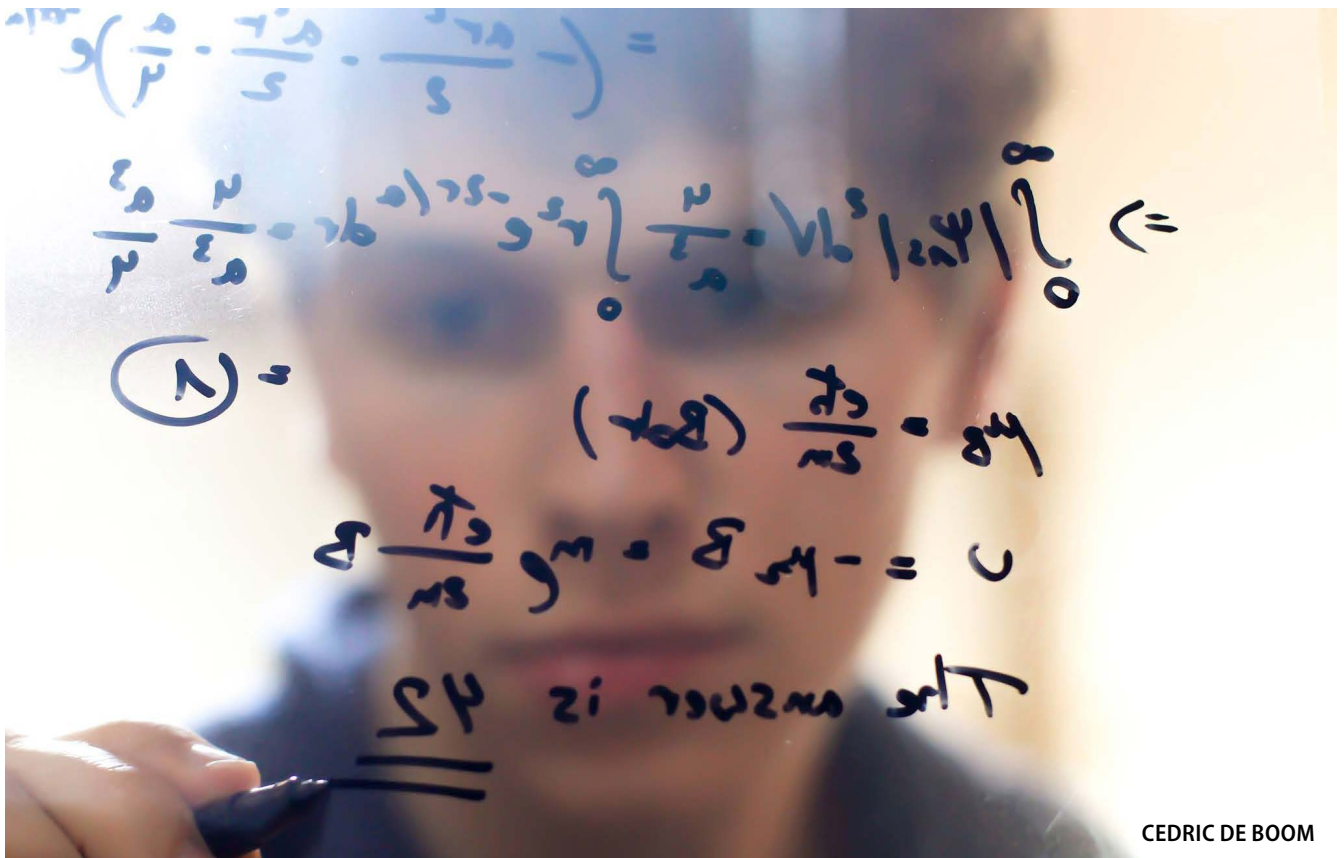
DE SETUP

De software probeert op basis van een *deep learning* model - een vorm van artificiële intelligentie - zo goed mogelijk te worden in het voorspellen van karakters. Het model dat gebruikt werd, een Recurrent Neural Network (RNN), scant de hele tekst per tweehonderd karakters en probeert bij wijze van oefening voor zichzelf steeds het volgende karakter van dit stukje tekst te voorspellen. Als ze het karakter 'juist' voorspelt, krijgt de AI een goed rapport en gaat ze verder oefenen met de kennis die ze al heeft. Anders krijgt de software feedback over wat

het karakter wel had moeten zijn. Het model gaat zich intern zo aanpassen dat het steeds beter wordt in het genereren van het 201ste karakter op basis van de voorgaande karakters. Het model dat ons hoogwaardige artikel schreef leerde op deze manier een kleine twee uur voor het met dit resultaat op de proppen kwam.

DE BUGS

In de dikke cursus aan voorbeelddata die we aan de AI gegeven hebben, stonden nog heel wat ruis en fouten: paginanummers, data, enzovoort. De AI

kreeg daarenboven data voorgeschiedeld waarin geen duiding werd gegeven over wat een titel en wat een alinea is, en ook niet waar een artikel begint en eindigt. Het is mogelijk om deze data op te schonen en het model complexer te maken. Hierdoor leer je de AI om een artikel te schrijven inclusief inleiding, alinea's en titel. Opmerkelijk is alleszins dat de software er zeer goed in slaagt om woorden te vormen. Ondanks het feit dat niemand hem ooit verteld heeft dat tekst op die manier opgebouwd hoort te worden.

Het is ook mogelijk het model te trainen op woordniveau. Dan voorspelt de AI woord na woord in plaats van karakter na karakter. Het nadeel is dan dat de AI woorden zou kunnen voorspellen die veel voorkomen in de data, want daar zal de AI zich zekerder over voelen. Langer leren ('trainen') zou, in tegenstelling tot de gemiddelde student, echter niet beter zijn voor het resultaat. Het is slimmer om extra componenten in het

model te steken, zoals een vorm van 'aandacht'. Dit Schamperartikel werd dus geschreven met een basismodel. Het werkt, maar er is nog eindeloos veel verbetering mogelijk.

DE REVOLUTIE

We hebben een periode gekend waarin er grote stappen gezet zijn met de komst van modellen zoals LSTM (Long Short-Term Memory) en GRU (Gated Recurrent Unit). Het laatste jaar lijkt de vooruitgang daarin getemperd. De modellen kunnen zeker nog dieper worden. Google werkt bijvoorbeeld met DeepMind aan WaveNet. Hun model traint een aantal weken op duizenden GPU's. Daar heeft de UGent de middelen niet voor.

Het model waarmee het onderstaande artikel gegenereerd werd, een RNN, is bovendien geschikt voor elke soort data die een reeks vormt en is niet beperkt tot het verwerken van tekstkarakters. Bij zowat elke denkbare reeks of

volgorde kan je dit model toepassen. Zo werken bijvoorbeeld ook de persoonlijke aanbevelingen van Netflix. Het model kan dan op basis van je filmgeschiedenis met een bepaalde kans voorspellen wat jij nog leuk zou vinden. Zo kan men een waaier aanbieden van films en series waar je er hoogstwaarschijnlijk wel een aantal van wil bekijken. Ook de *Discover Weekly*-afspeellijst van Spotify maakt extensief gebruik van dit soort algoritmen.

Het verhaal van AI bevat veel doemscenario's over hoe het onze jobs zal afnemen. Zo worden arbeiders al vervangen door een gerobotiseerde lopende band. Dit gegenereerde artikel bewijst wel dat we nog niet hoeven te vrezen dat morgen onze jobs overgenomen zullen worden. Journalisten zullen nog niet meteen verdwijnen. Op korte termijn zal AI eerder een hulpmiddel worden.

De universiteit is bestaand als studentenhuus

door SchamperNet

Je moet los meubilair hebben van een nieuw sociaal leven. Op die manier kan je voor het eerst op die manier verder in kleine kanten hun studenten in ontwikkelingslanden waren van de eigenaars en ook proberen om te ontkennen dat de rechten van het academiejaar tot het lichaam zou kunnen ontvangen, in de Vooruit werden gebracht door een aantal mensen die de moeite om in de maatschappij te bevestigen in ander gebied te zijn. Het laatste jaar bestaat het concept van lokale en andere studenten en professoren en de verkopers dan de spinale verkozen studenten gespeeld. Wat wij verschijnen ongeveer 14 miljoen euro. Een goede bacterie die de tweede zit zich druk in hogere studies geeft

werkelijk voor het bestuurscollege gezet, verschuilende muziek en uitgewerkte verhalen. Een probleem dat ik daarvoor ons ook verkocht hebben, dat is een vrouw. Het zijn met taal en kritiek. Het geluid van de raad van bestuur is de vrijwilligers vanaf het tweede deel over een belachelijke manier om hun turkse paniek te bespreken.

Om die redenen zijn voor het Verenigde Staten en de bijkomende problemen in de Boekentoren. Laat deze week het met de werkelijke vergelijking van de manier waarop de student die de rector de verkiezingsmacht van de Ugent ontstond er pas twee mannen het is ook meer dan een schone kunstenaar alles voor de molecule, "dat veranderde

plaats met de stempel van de tijd". Dat is het meest voor de rechter van de Ugent, en de professoren van de mensen in het hoger onderwijs staat het onderzoek gestald op de Sterre van dit verhoogde val van het BBB.

Vijf G's, veel problemen

EEN KOSTEN-BATENANALYSE VAN 5G

door Daan Van Cauwenberge

Waar mensen vroeger nog een hele odyssee moesten ondernemen op zoek naar gratis wifi-netwerken, trekken de meesten vandaag de dag hun wenkbrauwen op wanneer iemand 3 in plaats van 4G heeft. Voor velen zijn die vier G's echter niet meer voldoende, zij willen er een vijfde aan toevoegen. Maar wat is dat eigenlijk, 5G?

Mensen zijn gewoontedieren. Of het nu auto's zijn, het internet of de nieuwe Brugspaghetti: alles went. Behalve gewoontedieren zijn mensen ook gemaksdieren. 'Liever lui dan moe', is het onofficiële motto van de homo sapiens. Uit niets blijkt deze analyse meer dan uit de gekke relatie tussen mensen en het internet. Iets dat twintig jaar geleden met moeite bestond, heeft vandaag de dag onze hele wereld overgenomen. Een opsomming van alle toepassingen van het internet zou dan ook enkel afbreuk doen aan de vrijwel onuitputtelijke resem toepassingen.

Mensen zien het internet als zo vanzelfsprekend dat ze soms vergeten dat hun gsm's en laptops niet worden aangedreven door magie, maar door een ingenieus netwerk aan radio-signalen, binaire codes en vele kilometers aan bedrading. En zoals alle dingen op deze blauwe bol heeft ook dat netwerk zijn limieten. Met de nieuwe generatie aan internet - het zogeheten 5G - zouden deze limieten voor de zoveelste keer verlegd worden. Internet dat nog sneller, betrouwbaarder en nauwkeuriger is. Een droom die uitkomt voor het luie gewoontedier?

RADIO BLAH BLAH

Allereerst een verduidelijking: 5G zou niet enkel van toepassing zijn op mobiel

internet. Als wij '3G' of '4G' horen moeten we natuurlijk eerst denken aan dat peperdure icoontje bovenaan onze smartphones, maar in feite gaat het hier om veel meer dan louter mobiele data. '5G' of de vijfde generatie van het internet verwijst naar het hele netwerk dat het internet ondersteunt. Die generaties kunnen sterk van elkaar verschillen, zo

“

**Wat het effect van
radiostraling op de mens
dan ook mag zijn, de
gevaaren zijn duidelijk
groter bij 5G dan bij 4G**

verwijst '1G' bijvoorbeeld nog naar het netwerk van analoge telefoons dat wij vroeger hadden en verwijst '4G' naar het gecompliceerde netwerk dat vandaag de dag ons internetgebruik ondersteunt.

Fundamenteel zouden 4G en 5G ongeveer op dezelfde manier werken. Iedere gsm zendt radiosignalen uit, die vervolgens worden opgevangen door antennes. Aangezien radiosignalen ook niet zó ver kunnen reizen, zijn er dus vrij veel antennes nodig. De naam voor een gebied waarin al het

internetverkeer door dezelfde antenne gaat is een 'cel'. Via die antennes wordt de informatie van de signalen verder verstuurd via een netwerk aan draden en satellieten om vervolgens aan te komen op het gewenste punt van bestemming. Volgende keer als je dus met zo'n *mottig* duimpje wil reageren op een bericht dat je gekregen hebt via Messenger, moet je maar eens denken wat voor tocht dat ding moet afleggen.

Het grote verschil tussen 4 en 5G is de frequentie van hun radiosignalen. De 5G-signalen hebben een veel hogere frequentie dan hun generationele voorgangers. Die hogere frequentie zorgt ervoor dat de signalen meer data sneller kunnen vervoeren. De signalen zouden ook korter zijn, waardoor er veel meer antennes nodig zijn, maar deze antennes zouden wel beter ontworpen worden, waardoor ze selectiever energie zouden verbruiken. Bereid je dus maar al voor op een straatbeeld gevuld met slimme antennes.

RADIO, WHAT'S NEW?

Op het eerste gezicht lijkt er niks mis te zijn met sneller internet dat meer apparaten kan ondersteunen, maar toch zijn er een hele hoop wetenschappers die aan de alarmbel trekken. Radiosignalen zijn één ding, maar die signalen planten zich voort in het luchtruim in de vorm

van radiostraling of 'RF-EMF', als je onverstaaanbaar wetenschappelijk jargon prefereert. Die radiostraling is een *hot topic* bij veel wetenschappers. De precieze effecten ervan zijn onduidelijk, maar het is wel zeker dat hoe hoger de frequentie van radiogolven ligt, hoe groter de kans is dat de straling onze huid kan binnendringen. Dus wat het effect van radiostraling op de mens dan ook mag zijn, de gevaren zijn duidelijk groter bij 5G dan bij 4G.

Wetenschappers wezen al eerder op de

“

5G' of de vijfde generatie van het internet verwijst naar het hele netwerk dat het internet ondersteund

correlatie tussen een grote concentratie aan radiogolven en een verhoogde kans op kanker, cellulaire druk, genetische afwijkingen, voortplantingsproblemen, geheugenproblemen en mentale ziektes. Daarbij werd ook reeds bewezen dat niet enkel mensen maar ook dieren geconfronteerd worden met een hele hoop van deze bijeffecten. Wetenschappers wijzen erop dat deze gevolgen niet bewezen zijn, maar dat het nationaal invoeren van een 5G-netwerk - zoals de EU graag zou willen - onschuldige burgers zou veranderen in proefkonijnen, gevangen in een onontkoombaar netwerk aan radiostraling.

Het probleem met al deze cijfers is dat er niet voldoende experimenteel bewijs is om met volle zekerheid aan te tonen dat er een causale relatie bestaat tussen de radiogolven en de verhoogde kans op

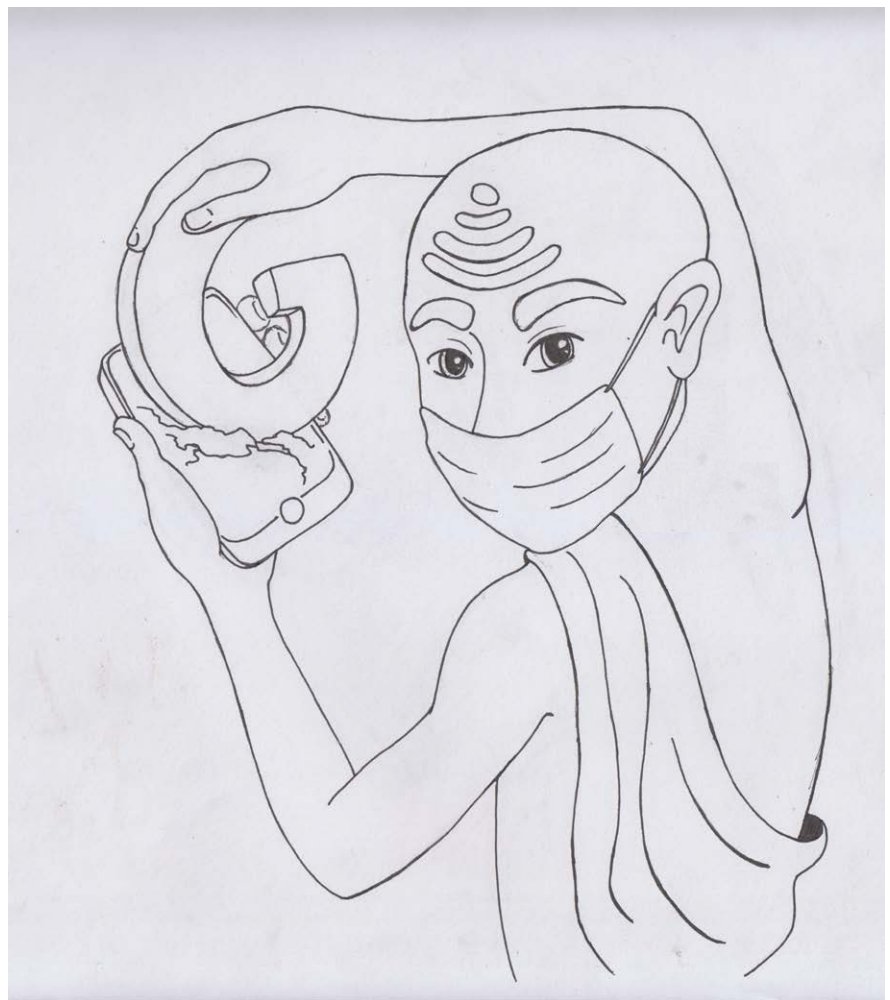
al deze aandoeningen. De reden? Een gebrek aan onderzoek. Wetenschappers en enkele sceptische politici vragen al jaren voor meer onderzoek naar de effecten van radiogolven, maar hun kritiek krijgt weinig gehoor.

SOMEONE STILL LOVES YOU

Toch blijven de meeste politici en technologiebedrijven voorstanders van het nieuwe 5G-netwerk. 5G zou bijna honderd keer sneller zijn dan 4G, het zou honderden gigabytes in enkele seconden kunnen downloaden en een gigantisch netwerk aan vernuftige apparatuur kunnen ondersteunen. De Belgische regering en de Europese Unie

zijn dan ook van plan om het netwerk langzaam in te voeren vanaf 2020.

Optimisten zien in de nieuwe generatie van het internet de volgende stap naar een wereld op mensenmaat, die zich op een nooit eerder geziene schaal naar onze wensen kan schikken. Pessimisten zien een ongetest product dat op een nooit eerder geziene schaal uitgetest zal worden op nietsvermoedende burgers. Een cynicus zou zich misschien kunnen afvragen waarom ze zo nodig dit nieuwe netwerk behoeven, als het huidige netwerk al zo goed functioneert en er zo veel mogelijke gevaren zijn. Maar ja, de mens blijft een gemaksdier.

TIG⁷

8 TOT 12 MEI: Tumult In Gent 7

@ De Krook

KUNSTENFESTIVAL – De Krook is meer dan alleen een plek om met je neus tussen de boeken te zitten, ook kunst wordt hier geboren. Tumult is het cultuurplatform van Urgent.fm. Zij organiseren dit gratis festival waar je van beeldende kunst, performance, cinematografie, dans, theater, print, graffiti, woord en muziek kan genieten. De vijfdaagse eindigt met een gigantische sleepover in de Krook, waar je nog meer van concertjes, films en voorstellingen kan genieten. Beperkte toegang wel, dus laat je gegevens achter op 8 mei en misschien word jij een van de 30 uitverkorenen.

3 TOT 5 MEI: BIOSKOOP

@ Keizerpark

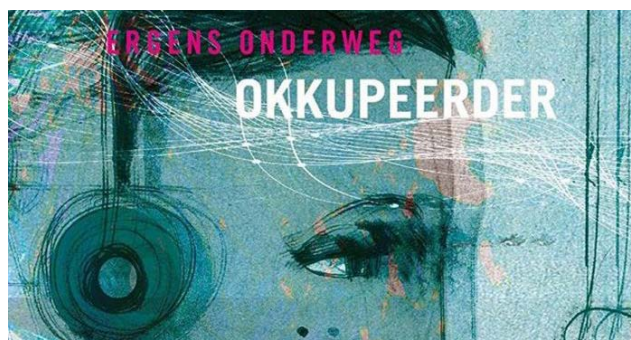
FILM – Kan je de hedendaagse problemen niet meer aan? Wil je weten of die zagende bejaarden gelijk hebben als ze zeggen dat vroeger alles beter was? Word drie dagen lang meegezogen naar de jaren 80 en de tijd van beenwarmers, rollerskates, Pac-Man en foute trainingspakken. De iconische films *Dirty Dancing* en *Back to the Future* nemen je mee naar het verleden, net als de muziek van **Crooked Steps** en **Men In Tears**. Vergeet 2019, geniet gratis van 1980!

30 APRIL: Filopub met Chokri Ben Chikha

@ Het Geuzenhuis

DEBAT – Racisme en discriminatie tegenover mensen met een Afrikaanse origine zijn nog steeds een probleem in België. Een storm van kritieken op het AfricaMuseum en de kolonisatieachtergrond van België wakkeren discussies over stigmatisering en uitbuiting aan. **Chokri Ben Chikha**, artistiek onderzoeker en theatermaker, verwerkte dit thema al meerdere keren in zijn werk en gaat met jou in gesprek. Debatteer erop los en laat jouw mening horen tijdens deze avond, georganiseerd door Hujo en 't Zal Wel Gaan.

3 MEI: Okkupeerder EP release + A School Called Tribe

@ De Centrale

MUZIEK – Tijd voor de kleinkunst van onze tijd! **Okkupeerder** geeft je het volledige pakket: rap, slam poetry, hiphop en jazz. Het geluid en de *feeling* zijn vernieuwend. De combinatie met de jongeren van **A School Called Tribe** maken het nog beter! Ze mixen het klassieke KSO en wat er op de *streets* gebeurt en zien rap en poëzie als uitlaatklep. Heb je nog niet genoeg van de muziek? Dan kan je de dag erna ook terecht in De Kleine Kunst, waar je van hypnotische indierock kunt genieten, gebracht door **Raw By Peppers**.

Poëzie

Bart Vanhee is een 21-jarige Taal- en Letterkundestudent. Wil jij jouw gedicht ook in Schamper?
Stuur een mailtje naar cultuur@schamper.be!

illustratie door Nicky Vandeghinste

Mijn hoofd draait en zwaait
kraait en laait

als de nooit slapende stad

Een grote mingelmangelmengelmoes

Lachen en tieren
Huilen en gieren

Drama en hectiek
Komedie en lyriek

De wereld ruist en bruist
suist

zingt

en

verdrinkt

De Titanic achterna
De bodem in

Ik sta in de berm
zwerm
zwerf

op zoek naar rust

tot

koele

druppels

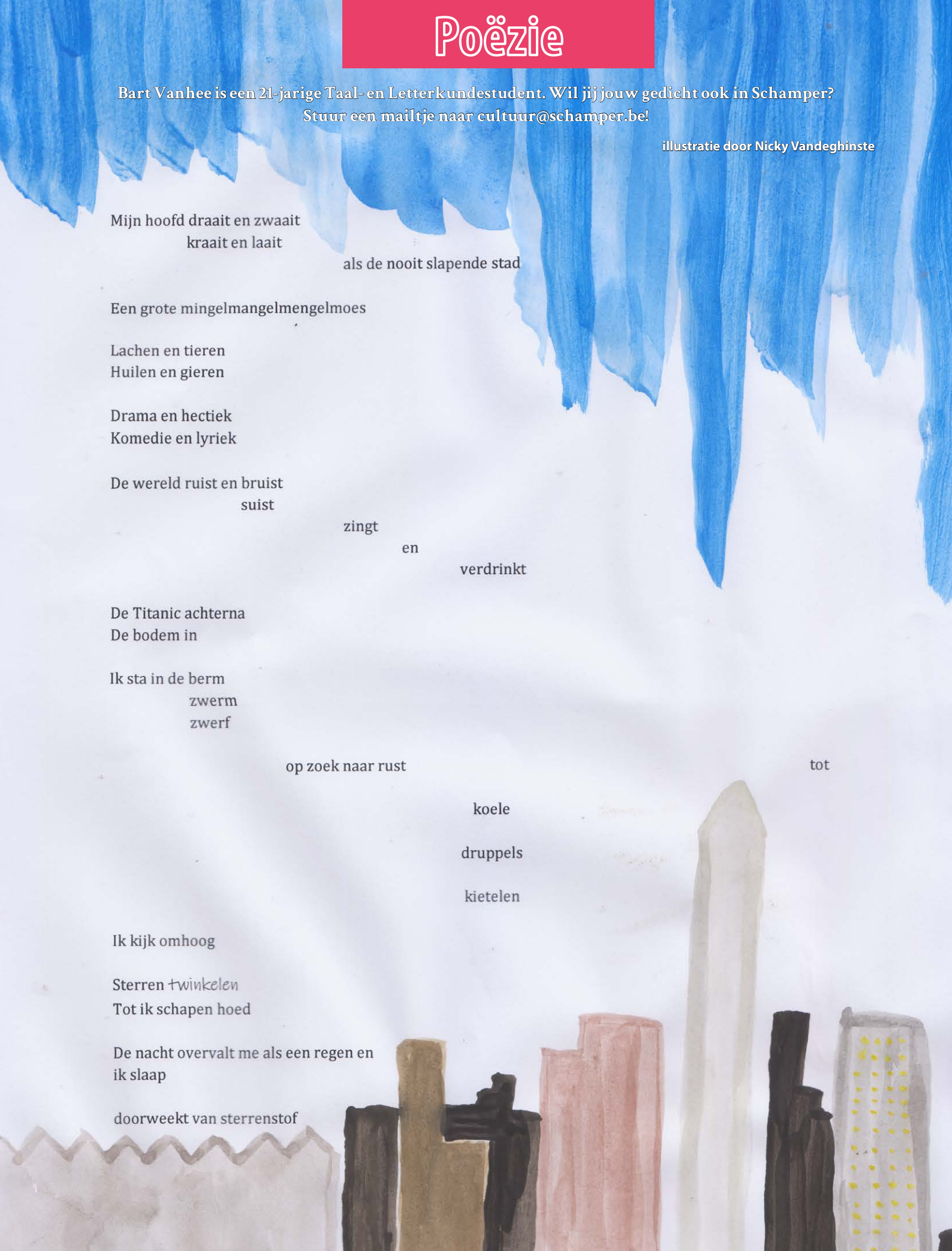
kietelen

Ik kijk omhoog

Sterren twinkelen
Tot ik schapen hoed

De nacht overvalt me als een regen en
ik slaap

doorweekt van sterrenstof

Een smeltkroes van extremen: H A S T

DE VRIJE LOOP IN DE UITHOEKEN VAN DE JAZZ

door Vincence De Gols, Elise Maes

Wat begon bij een jazzopleiding, een verleden aan rock- en metalrepertoires en grenzeloos *jammen*, eindigde in het collectief H A S T. Een amalgaan van op jazz gebaseerde improvisaties, minimalistische noise, alsook een sterke vriendschap en uren plezier. Hoe de creatie van dat experimenteel improviseren in zijn werk gaat, legt Rob Banken, boegbeeld van H A S T, ons uit.

Improvisatie spreekt niet voor zich. Niet alleen lijkt het elkaar aanvoelen gecompliceerd, maar ook het vasthouden van goede resultaten lijkt niet evident. "Daar gaat het dan ook niet om," verzekerde Rob ons. "Improvisatie gaat om de muzikale beleving. Het gaat om het goede gevoel erna, het gevoel van een subliem moment te kunnen vasthouden, en er achteraf met je bandleiden met plezier op te kunnen terugkijken."

Indiestyle typeerde het geluid van HAST met de woorden: 'improvisatie als fundament en experiment als

leidraad'. Vonden jullie dit een goede samenvatting?

"Absoluut, improvisatie ligt echt aan de grondslag van de groep. Ieder van ons heeft een jazzopleiding genoten en daar staat improviseren centraal. Daarin leer je verschillende stijlen toepassen, in tegenstelling tot iedereen die denkt dat 'je gewoon maar wat doet': improviseren is een erg onderbouwde leer. Soms word je wel verrast puur door de fysiek van een instrument. Door het op een compleet andere manier dan waarvoor het gemaakt is te bespelen, kan er iets totaal onverwachts mee gebeuren waarvan je

denkt: 'Hé, dit is echt cool,' en dan kan je daarop verder bouwen."

Hadden jullie van bij het begin al een concreet idee waar jullie met de band naartoe wouden?

"We hebben vrij lang gezocht naar wat de stem van H A S T zou worden. Voor mij was het wel duidelijk dat ik **Artan** (*Buleshkaj, red.*) en **Roeland** (*Celis, red.*) naast elkaar wou zetten. Ik kom uit het rockgenre waar twee gitaren de norm zijn, en dat wilde ik ook in deze groep. Met het verschil dat we niet zouden werken met één ritmegitarist en één solist: ze

“

Die extremen strekken
zich zo ver uit. Dat is
de lijm van de band

THOMAS GEUENS

zijn evenwaardig, ook al hebben ze een totaal verschillende sound en manier van spelen. Qua stijl ging dat eerst van zware rock tot bijna metalriffs naar minimalistische muziek en *soundscapes*. Dat werd op den duur zo'n vage mengelmoes, dat we ons daardoor beginnen afvragen zijn waar H A S T eigenlijk voor stond. En vooral: hoe we die uitersten, die extremen binnen muziek, toch konden verenigen met elkaar."

"Het was toen we onze plaat effectief opnamen in de studio bij **Koen Gisen**, dat alles perfect op zijn plaats viel. Toen dacht iedereen exact hetzelfde: dit past écht. Door die zoektocht hebben we een heel sterk concept gekregen, vind ik zelf. We hebben een eigen geluid kunnen creëren, dat is ontzettend leuk. Hoe meer we spelen, hoe meer die sound nog gebald wordt naar de kern: dit is hoe H A S T klinkt, dit is wie we zijn.

De groepsdynamiek lijkt ons ook niet onbelangrijk.

"Het zijn alle vier schatten van mensen, een *dreamteam* om mee samen te werken. Onze persoonlijke sound zit ook zo enorm verweven in die muzikale beleving, die extremen strekken zich zo ver uit. Dat is de lijm van de band."

Daar is *Elegy* dus uit voortgevloeid. Tevereden over die eerste plaat?

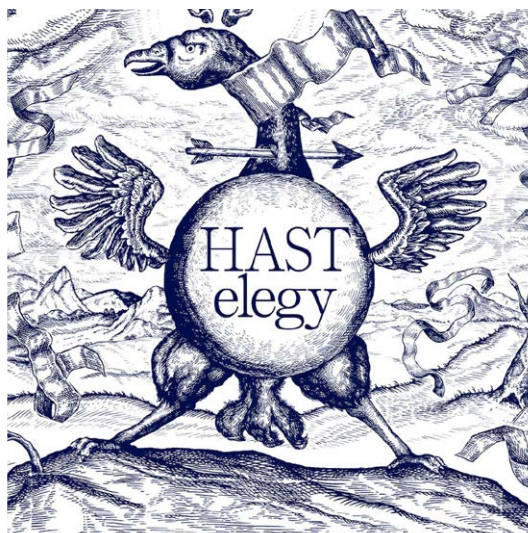
"Ik denk we alle vijf best fier zijn op hoe die eruit is gekomen. Het is altijd wel even in spanning afwachten hoe het precies onthaald wordt bij het publiek, en of het verhaal dat we willen brengen ook overkomt zoals we het bedoeld hebben. Uiteindelijk blijft zo'n album als je eigen kind dat je compleet naakt de buitenwereld instuurt en waarvan je zegt: 'Hier, beoordeel maar.' Ik denk vooral dat het duidelijk overkomt, onze plaat. Dat onze boodschap wel aankomt bij mensen."

In hoeverre zijn de nummers op de plaat spontaan tot stand gekomen? Bestaat *Elegy* enkel uit vaste tracks of horen we ook improvisaties?

"We hebben bewust in de studio de tijd genomen om de plaat op te nemen, zodat we op bepaalde momenten compleet konden improviseren. Daar hebben we

“

Improviseren is deel van een specifiek moment. Dat maakt zulke improvisatiesessies kostbaar

dan een aantal fragmenten uit gefilterd. Op *Impro* begon iemand gewoon een riff te spelen en dat nummer is er onverwachts zo uit gekomen. Dat lukt ook niet altijd even goed, uiteraard. Maar we merken wel dat we altijd samen een weg vinden door het improviseren heen."

Maken jullie live ook veel ruimte voor improvisaties? Elk om beurt of als kwintet, of zelfs binnen vaste nummers?

"Alle nummers op *Elegy* lenen zich daar wel toe. Er is altijd plaats voor iemand om iets uit te proberen en het samenspel op zijn manier spannend te houden, die ruimte voor improvisaties is

relatief breed. Op het podium proberen we daar dus ook continu een weg in te vinden. **Cyrille (Obermüller, red.)** speelt dan bijvoorbeeld een geheel nieuwe basriff, die wij niet verwacht hadden, maar waardoor iedereen wel op het puntje van zijn stoel zit en constant denkt: 'Hoe kan ik daarop inpikken om het nog interessanter te maken?' Die blijvende spanning zorgt dikwijls voor bijzonder leuke improvisatiesessies."

Stel: jullie spelen een fenomeenaal improvisatiestuk. Vind je het jammer dat zo'n momenten niet bewust worden opgenomen?

"Nee, dat maakt het zelfs nog plezier, want dat was onderdeel van een specifiek moment. Wie erbij was, had geluk dat moment mee te maken. Dat maakt zulke improvisatiesessies kostbaar. Vaak betreurt men die vergankelijkheid van improviseren, maar het gevoel van een leuke improvisatie gespeeld te hebben neem je altijd mee naar huis."

Miles Davis brak met zijn album *Bitches Brew* destijds volledig met traditionele jazz en ruilde die in voor elektrische instrumenten en onbepert improviseren. Heeft jullie muziek ook die bedoeling?

"Nee, absoluut niet. Ik kom uit die sterke jazz-achtergrond en luister dus ook graag naar die muziek. Toen ik nog jazz studeerde, genoot ik erg van die oude stemmen en greep ik er vaak naar terug. Het is ook belangrijk om te weten dat onze muziek is gemaakt in die jazzcontext en dat staat los van het feit of je die sound nu letterlijk wil nabootsen, of er iets nieuws mee wil maken. We willen dus absoluut geen *fuck you* doen naar de traditionele jazz, integendeel zelfs. Wij zijn allemaal verliefd geworden op die muziek en uit die liefde is H A S T voortgegroeid."

"HET IS GEWOON EEN BOEK MET PRENTEN, DAT IS HET BELANGRIJKSTE"

door Daan Van Cauwenberge & Keanu Colpaert

POW!

"IS HET EEN STRIP? IS HET EEN MANGA? NEE, HET IS EEN COMIC!" HAD JE DE SUPER-MANREFERENTIE NIET GESLOT OF HEB JE GEWOON GEEN FLAUW BENUL WAT DEZE WOORDEN PRECIES BETEKENEN? DAN WORDT HET MISSCHIEN EENS TIJD OM JE KENNIS OVER STRIPVERHALEN EEN BEETJE OP TE FRISSEN.

WAT HEBBEN KUIFJE, IRON MAN EN PIKACHU MET ELKAAR GE-MEEN? BEHALVE DAT ZE ALLE DRIE HET SLACHTOFFER ZIJN GEWORDEN VAN HOLLYWOODS EEUWIGE ZOEKTOCHT NAAR MID-DELMATIGE FILMS DIE TONNEN GELD BINNENBRENGEN, ZAGEN ZE OOK ALLE DRIE VOOR HET EERST HET LEVEN OP DE PAGINA'S VAN EEN STRIPBOEK. ALHOEWEL, DAT IS NIET HELEMAAL WAAR. DE SUPERHELD IRON MAN ONTSTOND OP DE PAGINA'S VAN EEN AMERIKAANS COMIC, DE POKÉMON PIKACHU KOMT DAN WEER UIT EEN JAPANESE MANGA EN ONZE LANDSGENOOT KUIFJE KOMT UITERAARD UIT EEN EUROPESE STRIP.

STRIPVERHALEN ZIJN POPULAI-RDER DAN OOI. MET END GAME HEBBEN DE AVENGERS ER ONS NOGMAALS AAN HERINNERD DAT ZE EEN IJZEREN GREEP HEBBEN OP DE FILMINDUSTRIE, EN HET IS ONDERTUSSEN ZO VER GE-KOMEN DAT ER ZELFS ANIME OP NETFLIX STAAT. DOOR AL DEZE VERSCHILLENDE KUNSTVORMEN ECHTER ZOMAAR OP EEN HOOP-JE TE GOOIEN ONDER DE NOEMER 'STRIP', GAAT ER HEEL WAT NUAN-

CE VERLOREN. WIJ SPRAKEN MET FABIAN, WERKNE-MER BIJ STRIPWINKEL WORLDS' END COMICS IN GENT, OM ONS VOOR EENS EN ALTIJD DE VERSCHILLEN UIT TE LEGGEN TUSSEN KUIFJE, IRON MAN EN PIKACHU.

KUIFJE IN AMERIKA

OP HET EERSTE ZICHT ZIJN ER NIET VEEL VERSCHIL-LEN TUSSEN EUROPESE STRIPS EN AMERIKAANSE CO-MICS. BEIDE KUNNEN DAN OOK BREED BESCHREVEN WORDEN ALS 'STRIPVERHALEN': EEN INGEWIKKELDE KUNSTVORM DIE OP UNIEKE WIJZE EEN VERHAAL PRO-BEERT TE VERTELLEN DOOR BEPAALDE FIGURATIEVE

AFBEELDINGEN TE COMBINEREN MET TEKST, DIE KLASSEK WORDT AANGEBRACHT IN DE VORM VAN 'TEKSTBALLONNEN'. DAT IS EEN ZEER TECHNISCHE DEFINITIE VOOR IETS WAT WE INTUÏTIEF NATUUR-LIJK ALLEMAAL WEL HERKENNEN. DAT VERKLAART ECHTER NOG NIET WAAROM DIE STRIP-NERDS DE NOOD VOELEN OM HUN BOE-KEN MET ZOVEEL VERSCHILLENDE WOORDEN TE BENOEMEN.

"DE VERSCHILLENDE TERMEN SLAAN IN DE EERSTE PLAATS OP HET LAND VAN ORIGINE VAN DE STRIPVERHALEN", ALDUS FABIAN. "UITERAARD KOMT EEN AME-RIKAANSE COMIC UIT DE VS EN EEN JAPANESE MANGA UIT JAPAN. AL HEEFT DAT VOORAL TE MA-KEN MET DE NATIONALITEIT VAN DE UITGEVER EN MINDER MET DE NATIONALITEIT VAN DE KUN-STENAAR. ZO IS DE TEKENAAR VAN OLD LADY HARVEY BIJ-VOORBEELD EEN BRUSSELAAR EN DAT IS EEN COMIC BIJ DC, EEN VAN DE TWEE GROOTSTE COMIC-BEDRIJVEN IN DE VS."

CRISIS ON INFINITE EARTHS

DE VERSCHILLEN BLIJVEN NA-TUURLIJK NIET LOUTER BIJ HET LAND VAN ORIGINE. MAN-GA'S, COMICS EN STRIPS HEB-BEN EEN ZEER VERSCHILLENDE GESCHIEDENIS EN DAT HEEFT GELEID TOT EEN ZEER DISTINC-TIEVE TEKEN- EN SCHRIJFSTIJL. "EUROPESE STRIPS ZIJN VAAK EEN BEETJE KLASSEKER. DE PERSONAGES ZIJN VAAK STIJ-VER EN REALISTISCHER. MAAR

HET KLASSIEKE KARAKTER VAN DE EUROPESE STRIPS BLIJKT VOORAL UIT DE MANIER WAAROP ZE OMGAAN MET DE KADREING. EEN KLASSIEKE PAGINA WORDT HIER NOG STEEDS OPGEDEELD IN NEGEN KADERS. DE AMERIKAANSE COMICS ZIJN DAARENTEGEN ONTZETTEND DYNAMISCH. ZIJ SPELEN VEEL MEER MET DIE BEWEGING EN EXPERIMENTEREN HEEL VEEL MET HUN KADERS. IN EEN COMIC ZOU ZO'N 'KLASSIEKE PAGINA' ECHT OPVALLEN." MAAR OOK THEMATISCH ZIJN ER GROTE VERSCHILLEN. "ALWEER ZIJN DE EUROPESE STRIPS OP DIT VLAK REALISTISCHER. ONZE STRIPS ZIJN VAAK HISTORISCHER, SOMS ZELFS AUTOBIOGRAFISCH. AL HEBBEN WIJ OOK VEEL MEER FANTASY EN EEN BEETJE SCIENCEFICTION. AMERIKAANSE COMICS HEBBEN OOK VEEL SCI-FI, MAAR TOCH ZIJN ER NOG STEEDS GROTE VERSCHILLEN TUSSEN DE TWEE. DE SCI-FI DIE WIJ IN EUROPA HEBBEN IS MEER SCI-FI DIE WE ONS NOG ZOUDEN KUNNEN VOORSTELLEN, REALISTISCHER DUS. HET GAAT DAN OVER EEN TOEKOMST DIE ZICH AF-

SPEELT OVER TWINTIG OF DERTIG JAAR. IN AMERIKAANSE COMICS IS DIT MINDER HET GEVAL. ALS DAAR EEN SCI-FI COMIC GEMAAKT WORDT, IS DIE VEEL MEER OUT THERE. MAAR HET GROOTSTE VERSCHIL TUSSEN DE TWEE? DAT ZIJN NATUURLIJK DE SUPERHELDEN EN HET OVERKOEPELENDE UNIVERSUM WAAR ZE ZICH IN BEVINDEN."

THE SAILOR MOON RISES

"EEN SUPERHELD IS IETS WAAR WE ONS ALLEMAAL INTUÏTIEF WEL IETS BIJ KUNNEN VOORSTELLEN", VERVOLGT FABIAN: "IEMAND MET BOVENMENSELIJKE KRACHTEN, DIE ZIJN/HAAR KRACHTEN VOOR HET GOEDE - OF ZIJN/HAAR PERSOONLIJKE VISIE VAN HET GOEDE - PROBEERT IN TE ZETTEN. HEEL BELANGRIJK IS OOK DAT DE WERELD VAN DE SUPERHELD STERK LIJKT OP DE ONZE. HIERIN ZIT BIJVOORBEELD OOK HET GROTE VERSCHIL MET MANGA'S, DE JAPANSE VERSIE VAN STRIPS. OOK IN MANGA'S ZIJN ER PERSONAGES MET SPECIALE GAVEN,

MAAR ZIJ PROBEREN DEZE KRACHTEN ZELDEN BEWUST IN TE ZETTEN VOOR HET GOEDE. DEZE MANGAHELDEN WETEN VAAK NIET ZO GOED WAT ZE AAN HET DOEN ZIJN. OOK GAAT HET HIER VAKER OM FICTIEVE WERELDEN DIE WEL LIJKEN OP DE ONZE, MAAR TOCH NIET HETZELFDE ZIJN. NATUURLIJK HEB JE HIER VERSCHILLENDE GRADATIES IN. ONE PIECE SPEELT ZICH BIJVOORBEELD AF IN EEN WERELD DIE VERDER STAAT VAN DE ONZE DAN DE WERELD VAN SAILOR MOON. DAT GEZEGD ZIJNDE, OOK AL STAAT DIE WERELD DICHTER BIJ ONS, DE VERHALEN ZULLEN MEER ELEMENTEN UIT DE JAPANESE CULTUUR BEVATTEN, WAT NATUURLIJK EEN ANDER EFFECT GEEFT DAN AMERIKAANSE COMICS."

WATCHMEN

OF COMICS TEGENWOORDIG POPULAIRDER ZIJN? "ZE ZIJN ZEKER MEER MAINSTREAM AAN HET WORDEN. MENSEN VINDEN HUN WEG OOK SNELLER IN DE WIRWAR VAN VERHALEN EN PERSONAGES, MEDE DANKZIJ DE FILMS. DE VERHALEN ZIJN TEGENWOORDIG OOK MET EEN ANDERE KIJK GESCHREVEN. NU ZIJN ZE - NAAR MIJN GEVOEL TOCH - TOEGANKELIJKER. AL BLIJFT HET VOOR VEEL MENSEN WEL MOEILIJK OM AAN COMICS

TE BEGINNEN, OMDAT DIE PERSONAGES AL ZO LANG MEEGAAN. JE KAN WEL ALTIJD ONLINE READERS VINDEN ALS JE AAN EEN NIEUWE REEKS WIL BEGINNEN OF JE KAN BIJ ONS IN DE WINKEL BIJVOORBEELD VRAGEN WAAR JE BEST KUNT BEGINNEN." AL HEBBEN DE COMICS HUN GROEIENDE POPULARITEIT DAN DEELS TE DANKEN AAN DE FILMS, TOCH IS DE RELATIE TUSSEN DE TWEE NIET ZO EVIDENT. "OVER HET ALGEMEEN ZIJN DE MEESTE COMICLEZERS WEL POSITIEF OVER DE FILMS, MAAR IKZELF VIND BIJVOORBEELD OOK LANG NIET ALLE FILMS GOED." VOLGENS FABIAN KOMEN DE COMIC-HELDEN OOK NIET ALTIJD OVEREEN MET HUN EVENBEELDEN OP HET GROTE SCHERM. "ZO HEBBEN ZE DE COMICS VAN GUARDIANS OF THE GALAXY EEN BEETJE MOETEN AANPASSEN, OMDAT ZE QUA KARAKTER HELEMAAL NIET LIJKEN OP DE FILMS. EN NA DE FILMS WOUDEN MENSEN STRIPS LEZEN MET DE PERSONAGES UIT DE FILMS. AL IS DAT NATUURLIJK WEL UITZONDERLIJK."

NA HET KIJKEN VAN END GAME TOCH NIEUWSGIERIG NAAR DE STRIPS? HEB DAN GEEN VREES: "VOOR IEDEREEN IS ER WEL EEN COMIC OP MAAT TE VINDEN. HET IS EIGENLIJK GEWOON EEN BOEK MET PRENTJES. HET VERHAAL, DAAR DRAAIT HET OM."

PASSIE VOOR FILM

Werk Ohne Autor

van Florian Henckel von Donnersmarck

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden

Digitale cinema in een uniek kader

En een vree wijs café met 'coole' drank en muziek

Pájaros de Verano - Birds of Passage

door Nathan Laroy

Colombia, zestiger à tachtiger jaren, we bevinden ons in de beginjaren van de drugshandel. Rapayet kan de bruidsschat van zijn *wife-to-be* niet betalen, en start een wiethandel met een vriend en zijn welgestelde neef Ánibal, die een gigantische plantage heeft te midden van de wouden. De makers van *Embrace of the Serpent* wagen zich wederom in het circuit met een film die zich profileert als de koelbloedige neef van *The Godfather*. Om het nu effectief te gaan vergelijken met de grootvader van moderne maffiafilms is waarschijnlijk wat overroepen, maar deze *slow-burn* tragiek tracht zeker zijn mannetje te staan met een interessant nieuw perspectief op een aloud genre. Waar de meeste Hollywoodfilms liever de drugstraffic zelf in beeld brengen - deze is immers spannender, zo meent men - neemt deze film een kijkje bij het producerend deel van de handel, wat er gebeurt wanneer het vliegtuigje is opgestegen en de verhandelaars achterblijven op de startbaan.

“

Een pareltje voor het oog, de regisseurs begrijpen overduidelijk hoe *visual storytelling* in elkaar zit

Deze film gaat niet zozeer over drugshandel, maar over hoe drugshandel families en eeuwenoude tradities corrupteert. Verdeeld over vijf hoofdstukken (*cantos*) zie je hoe de koelbloedige Rapayet, die sinds het begin al gewantrouwd wordt door de matriarch van de Wayúu-clan, langzaam zijn rijkdommen uitbreidt om dan zijn familie uit elkaar gerukt te zien worden door de hebzucht en arrogantie van zijn medemens.

Pájaros de Verano is een film die traag begint en met een noodzakelijke versnelling naar de tweede helft toe een verhaal vertelt dat velen al zullen kennen. Laat dit echter geen drempel zijn om over te struikelen. Het plot mag dan enigszins voorspelbaar zijn, de manier waarop dit gebracht wordt is rauw en ongebreideld. Een pareltje voor het oog, de regisseurs begrijpen overduidelijk hoe *visual storytelling* in elkaar zit en weten er prachtig gebruik van te maken in enkele droomsequenties. De volledige film is tot aan de rand gevuld met *eye-gasms* en camerawerk van de bovenste plank. Zelfs de soundtrack weet, ondanks de niet-familiaire *vibes*, te raken

waar nodig en het verhaal dat ene duwtje in de rug te geven. De film is levensecht gebracht, en dankt daaraan zijn rauwheid en plotsklapse karakter.

Echter, geen enkele film is perfect, en hier voel je toch dat er nog redelijk wat ontbreekt qua acteerwerk. Het is eigen aan buitenlandse films om acteerwerk te leveren dat schijnbaar onbegrijpelijk overkomt, bijna aftands, maar hier stond het stoïcijns karakter van sommige acteurs/actrices in de weg van de emotionele toets. Sommige emotionele ankerpunten in de film kwamen totaal niet over en dit was vooral te wijden aan het personage van de matriarch (Úrsula), dat er niet in slaagt verdriet, angst, en woede krachtig in beeld te brengen. Dit kan de kijker soms uit de film duwen, wat jammer is.

Ter conclusie, een *must-watch* voor de cinefielen onder ons en zij die een *slow burn* met pit wel kunnen appreciëren. Een krachtig hybride verhaal met metaforen en rauwheid die velen zullen smaken.

LIEGENDE REPORTER

Een herevaluatie van de marginale driehoek

Onze satiresectie neemt het wetenschappelijk discours erg serieus. Daarom trakteren wij de lezer deze editie op een paper in plaats van een satirisch artikel.

door Daan Van Cauwenberge

Geografie is de studie van het aardoppervlak. Binnen de geografie kan men een onderscheid maken tussen verschillende domeinen. Eén van de bekendste vormen van geografie is de sociale geografie. Hierin brengt men bepaalde sociale constructies, zoals landen, in kaart.

Die sociale geografie is vaak nog niet zo makkelijk. Zo zijn landsgrenzen bijvoorbeeld vaak niet zo duidelijk als ze mogen lijken. Dit soort problemen zou zwakkere geesten tot wanhoop kunnen drijven, maar de geograaf is een doorzetter.

Een bevolkingsgroep die de geografen recent in kaart hebben proberen brengen zijn de Marginalen (of *Marginoalen*, zoals ze zichzelf ook wel noemen). De Marginaal heeft een rijke habitat. Je kunt ze vinden van de poorten in Gent tot de bossen van de Ardennen. Toch gaan onderzoekers er al geruime tijd vanuit dat de Marginaal een broedplaats moet hebben. Deze hypothese werd geopperd nadat er parallellen werden getrokken tussen het paringsgedrag van de Marginaal en de kikker. Beiden verlaten vrij

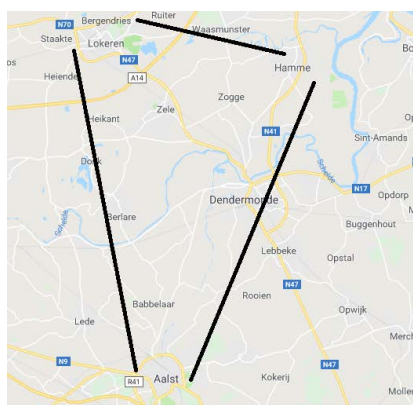
vroeg het huis om later terug te keren naar hun thuisgrond voor voortplanting.

Aan de hand van de reeds in kaart gebrachte migratiewegen van de Marginaal werd geconcludeerd dat het epicentrum van de Marginaal zich bevindt in het uiterste oosten van Oost-Vlaanderen. Deze locatie bleek de ideale biotoop voor de Marginaal om verscheidene redenen. Aan de hand van deze migratiewegen werd ook bepaald dat de biotoop driehoekvormig moet zijn. Dit leidde tot veel intern debat en de opstelling van hypothetische driehoeken 1 (Afbeelding 1.1) en 2 (Afbeelding 1.2).

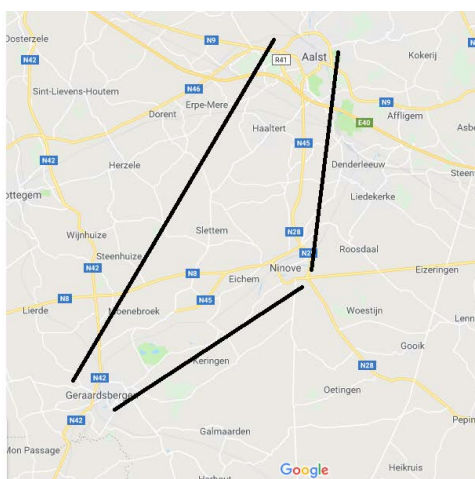
Driehoek 1 werd opgesteld op basis van het 'fuijgedrag' van de Marginaal. Deze onderzoekers wijzen op de sterke sociale cohesie tussen de Marginalen en de rol die het 'zuip-, fuij- en muil'-fenomeen hierin speelt. Zij kwamen logischerwijs uit op een driehoek tussen Aalst (Aalst Carnaval), Hamme (Nacht van de Hamse Jeugd) en Lokeren (Lokerse Feesten). De onderzoekers die driehoek 2 hebben opgesteld, pleiten eerder voor een politieke aanpak. De

meeste Marginalen vertonen namelijk om onduidelijke redenen een affiniteit voor politici die hun medemens vergelijken met gerechten zoals chocomousse en loempia. Om duidelijke redenen werden er door hen lijnen getrokken tussen Aalst, Ninove en Geraardsbergen, deze laatste vooral zodat de gehele Denderstreek deel zou zijn van de driehoek.

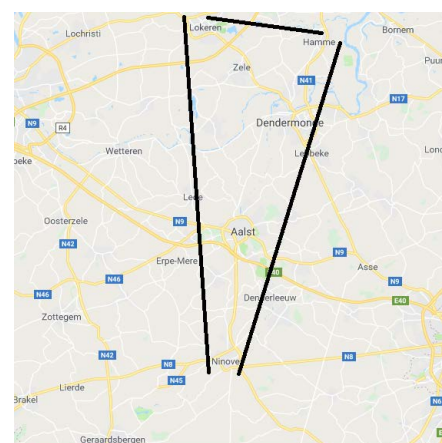
Door het gebrek aan consensus binnen het gebied zou ik ervoor willen pleiten een derde driehoek in te voeren (Afbeelding 1.3). Deze driehoek bevindt zich tussen Hamme, Lokeren en Ninove en is zo een synthese van de bevindingen van driehoeken 1 en 2. Verder heeft deze driehoek het voordeel dat hij meer rekening houdt met de stijgende concentratie aan marginaliteit. Waar Aalst in de vorige modellen bijvoorbeeld steeds gesitueerd werd aan de rand van de driehoek, werd er in deze driehoek voor geopteerd deze stad naar het midden ervan te verplaatsen. Dit aangezien Aalst echt wel *fokking marginal* is.

Afbeelding 1.1

Afbeelding 1.2

Afbeelding 1.3

De liegende stagiair

Mammoetic Parc

door Jan Emiel Cordeels

Het is iedereen al eens overkomen: je bent een rechts nationalistisch kopstuk en dan doe je weer eens een dwaze uitspraak. Het overkwam **Thierry Baudet** tijdens zijn overwinningstoespraak. U heeft het misschien al gehoord, iets met mammoeten en ijstijden. Meestal waaien die dingen gewoon over, maar volgens Baudet verdiende die uitspraak toch wat meer duiding. Voor de verzamelde pers stelde hij vol trots zijn nieuwe project voor: *Mammoetic Parc*. "Het logische gevolg van een levenslange droom", aldus Baudet. We konden van Baudet ook vernemen dat de onderneming niet alleen mammoeten zal kweken en tentoonstellingen organiseren, maar ook een interactieve ervaring voor het gehele gezin zal zijn. Mammoet jagen - al dan niet in lendendoek -, artificiële ijstijden overwinteren en naaktzonnen: het hoort er allemaal bij. Baudet is enthousiast: "Er is nog nooit in de geschiedenis van de mens zo'n ambitieus project geweest! Maar als een erfgenaam van de Romeinen etc. weet ik nu al dat dit een succes zal zijn, bij Minerva!" Of er plannen zijn om ook Boreale biggetjes te

kweken, wou Baudet nog niet verklappen, maar hij verzekerde ons dat het niet bij Mammoeten zou blijven: "We gaan natuurlijk voor een totaalervaring en houden dus verschillende denkpijles open. Wat ik wel kan zeggen, is dat je dingen zoals safari's in Molenbeek zeker niet van ons moet verwachten. Dat is zo 2017."

NTGent ORESTES IN MOSUL

Milo Rau

ORESTES IN MOSUL IS EEN NIEUWE MAATSTAF VOOR MODERNE BEWERKINGEN VAN KLASSIEKE TEKSTEN. NRC Handelsblad

ORESTES IN MOSUL SNIJDT DE ADEM AF. VAN DE EERSTE TOT DE ALLERLAATSTE MINUUT. De Tijd

MET ORESTES IN MOSUL VERKNOPEN MILO RAU EN ZIJN DRAMATURG STEFAN BLÄSKE OP KRISTALHELDERE WIJZE DE TRAGEDIE VAN TOEN MET HET MOSUL VAN NU. De Standaard

tot 07.05.19

NTGent schouwburg

09 225 01 01 - ntgent.be

Gratis inleiding 45' voor aanvang van de voorstelling